

கூப்புஞ்சி

தாக்கியெறியப்பட மேற்மாற
கேள்வியாய்
உங்கள் முன் பிரசன்னயாய்வோன்

பெண்

பெண்

தொகுதி : 1

இல : 1, 1996

The Woman - Girlie's Journal
Published by Savita Women's Development Centre
SVA, Pegey Manjeed Dhas,
Batticaloa.

தொகுதி : மூன்றாவது
மே 1996

காலாந்திர சுற்றுப்பு விவரங்கள் எடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது

ஏதாவது கல்லூரிகளை மாண்பி முன் வரவே
உடல்தாழ்வு போன்ற பிரச்சினைகளை விடுதல்

குரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம்
மட்டக்களப்பு.

100 : மூன்தி

பெண்

குரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையத்தின்
காலாண்டு சஞ்சிகை.

27A, லேடி மனிங் ட்ரைவ்,
மட்டக்களப்பு.

1991. 1 : ஜூலை : இலாகா

The Woman - Quarterly journal.

Published by Suriya Women's Development Centre.
27A, Lady Manning Drive,
Batticaloa.

அட்டை ஒவியம் : ஜீ. வாசுகி.

Cover design : J. Vasuki.

அட்டை அச்சு : ரெக்னோ பிரின்டர்ஸ், தெஹிவளை.

அச்சகம்: சென். ஜோசப் கத்தோவிக்க அச்சகம்,
மட்டக்களப்பு.

விலை: 30/-

உடியிடு - விழு கூர்த்துவமிக்கி , விழு குறிப்பிடுவது அல்லது
கிழுக்கிடுவது , முழுக்காகசிட்டு காக்கப்படுவது விழுக்கிழுக்கிடுவது விழுப்பு விழுக்காகசிட்டு டஷ்டுக்கி காக்ககிழுக்கிடுவது காக்கப்படுகிழுக்கிடுவது விழுப்பு விழுக்காகசிட்டுக்காக்குத் தயிர்களும் காக்கப்படுகிழுக்கிடுவது விழுப்பு விழுக்காகசிட்டுக்காக்குத் தயிர்களும் பட்டினத்துவம் வாசகர்க்குடன்... என்கிறது ஏனுமிக்கீடு

குழுக்கிடு இன்று பெண்கள் பால்நிலைப் பாகுபாடு சார்ந்த பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்வதுடன், அவர்கள் வாழும் சமூகங்களின்மீதான விசேட அழுத்தங்களினால் மேலும் பாதிப்புக்குள்ளாகின்றனர். இவ்வகையில் இலங்கையின் சகல பகுதிகளிலுமே வாழும் பெண்கள் இன்றைய போர் நிலைமைகளால் மேலும் மேலும் பாதிப்புக்குள்ளாகி, வருகின்றனர்.

குழுக்கிடு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் இத்தகைய பல வேறுபட்ட பிரச்சனைகளுள் வாழும் பெண்களின் திற மைகளை வெளிக்கொண்றும், அவர்கள் தமது சூழல், சமூகம், தமது நிலை பற்றிய புரிந்துணர்வு கொண்ட வர்களாகவும், பொருளாதாரம் சார்ந்து வலுவுள்ளவர்களாக உருவாகவும், பெண்கள் தமக்குள் குழுவாக இணைந்து செயற்படுவதன்மூலம் ஆக்கபூர்வமான முன் னேற்றத்திற்குமான செயற்திட்டங்களை சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம் முன்னெடுத்து வருகின்றது. இதற்காக சுயதொழில் திட்டங்கள், விழிப்புணர்வுப் பட்டறைகள், சட்ட ஆலோசனைகள், ஏனைய பெண்கள் அமைப்புகளுடனான தொடர்பு நடவடிக்கைகள் என்பவற்றில் ‘சூரியா’ ஈடுபடுகிறது.

அத்துடன் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வாழும் பெண்கள் சார்ந்த விடயங்கள், பெண்கள் அமைப்புகள் பல்வேறு மட்டங்களிலும் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் போன்றவற்றை யாவரும் அறிந்துகொள்வதற்காகவும், எமது பிரதேசப் பெண்களின் திறமைகள், பிரச்சனைகளை வெளிக்கொண்றும் சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம் வெளியீட்டுப் பகுதியொன்றையும், நூலக, ஆவணப் பிரிவையும் ஆரம்பித்துள்ளது.

குழுக்கிடு இவ்வெளியீட்டுப் பகுதியின் ஒரு அம்சமாகவே ‘பெண்’ காலாண்டு சஞ்சிகை வெளிவருகிறது.

இலங்கையிலிருந்தும், இந்தியாவிலிருந்தும் தமிழில் வெளிவரும் பெண்களுக்கான சஞ்சிகைகளும், பெண்களுக்கான பக்கங்களைக் கொண்ட சஞ்சிகைகளும் பெரும் பாலும் வர்த்தக நோக்கமுடையவை. இவை பெண்கள் பற்றிய ஒரு மாயையே உருவாக்குகின்றன. இவை அழகுக்குறிப்பு, சமையல் குறிப்புகளுடன், இல்லத்தரசி, தாய் போன்ற படிமங்களைத் தாண்டிப்பு பெண்களைச் சித்தரிப்பதில்லை.

ஆனால் இன்றைய வாழ்க்கைக் கட்டுமானத்தில் பெண்கள் பல்வேறுபட்ட தனிக்களில் தமது ஆளுமை தலைப் பதித்துக்கொண்டும், பல பிரச்சனைகளை எதிர் கொண்டுமிருக்கிறார்கள். இவற்றை வெளிப்படுத்துவதன் வாக அமையும் சஞ்சிகைகள் யிக்க சிலவே.

எமது இன்றைய போர்ச்சுமலில் கணவன்மாரை இழந்து திமிரென்று “பிரதான உழைப்பாளர்” நிலகுத் தள்ளப்படும் பெண்கள், மற்றும் ஓடல் ஊரிதியாக அன்றாடம் பாதிக்கப்படும் பெண்களின் தொகை அதிகரித்துவருகிறது. பெண்களின் மனித உரிமைகள் அன்றாடம் மீறப்படுகின்றன. பெண்களின் அடிப்படை உரிமைகள் பெண் என்ற காரணத்தாலேயே சமூகத்தால் ஒடுக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு ஆயிரக்கணக்கான பிரச்சனைகளை நிதம் எதிர்கொள்ளும் பெண்கள் மத்தியில், ஓடலை அழகாக வைத்திருக்கும் விதம்பற்றிய, நேரத்தைப் போக்கடிக்கும் குறிப்புகளைத் தந்துகொண்டிருக்கின்றன எமது பத்திரிகைகள்.

இலங்கையில் தமிழில் பெண்கள் விடயங்களை உண்மையாகவே மனங்கொண்டு நிவேதினி. பெண்ணின் குரல், நங்கை போன்ற சஞ்சிகைகள் வெளிவருகின்றன.

இவ்வகையில் மட்டக்களப்பிலிருந்து ‘பெண்’ வெளிவருகிறது.

பெண்கள் விடயங்களில் அக்கறையும் அவதானிப்பும் உடையவர்களிடமிருந்து தரமான ஆக்கங்களை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். உங்கள் ஆர்வமும் ஒத்துழைப்பும் இச்சஞ்சிகையின் தொடர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத தாகும்.

— ஆசிரியர் குழு.

குறித்து கூறுவது நம்முடைய காலத்திலே போன்ற சமீபத்திரிகைகளில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு வகை நெடுஞ்செழியை என்று அழைகிறோம். எனவே கூறுவது காலத்திலே போன்ற சமீபத்திரிகைகளில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு வகை நெடுஞ்செழியை என்று அழைகிறோம்.

“பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள்”

பெண்நிலை நோக்கில்

சில நடைமுறைப் பிரச்சினைகள்

— சூரியகுமாரி பஞ்சநாதன்

மனித ஜீவிகள் என்ற வகையில், எம் யாவர்தும் குறிக்கோள் சமூகம், பொருளாதாரம், கலாசாரம் போன்ற சகல துறைகளிலும் அபிவிருத்தி அடைதலாகும். எனவே எமது அனைத்து செயற்பாடுகளும் அபிவிருத்தியையே மையமாகக்கொண்டு இயங்கவேண்டுவது அவசியமாகும்.

சமூகமானது பாலடிப்படையில் ஆண், பெண் எனப் பாகு படுத்தப்படுகிறது. தற்போதைய நடைமுறை வாழ்வில், சகல துறைகளிலும் பெண்கள் ஆண்களைவிட ஒடுக்குமுறைக்குட்பட்டே வாழ்ந்துவருகின்றனர். ஆண், பெண் சமத்துவம் என்ற இலக்கினை எட்டுவதற்குப் பெண்கள் தனித்துப் போராடவேண்டிய இக்கட்டிற்கு ஆளாகியுள்ளனர்.

பெண்களுடைய அபிவிருத்திக்குத் தடையான காரணிகளாக இரட்டைச்சுமை, வீட்டிலும் வெளியிலும் செய்யும் வேலைக்குச் சமன்ற சம்பளம், ஆண்களிலும் குறைவான அந்தஸ்து, பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை, தொடர்புசாதனங்களில் திரிபுபட்ட கீழ்மைப்படுத்தும் சித்திரிப்பு என்பவற்றைப் பிரதானமாகக் கூற வாம்.

எமது சமூகத்தில், பெண் பற்றிய கருத்துருவமானது, குழந்தை பெற்றுத்தருபவள், வீட்டு வேலைகளுக்கு உரியவள், ஆணைவிட அந்தஸ்தில் குறைந்தவள், அழகும் கவர்ச்சியும் உடையவள், மென்னமையானவள், கற்பு பறிபோகக்கூடியவள், அடக்கத்தைப் பேணவேண்டியவள், அங்பு பொறுமை என்பவற்றைக் கொண்டிருக்கவேண்டியவள், ஆணுக்காகப் படைக்கப்பட்டவள் எனப் பட்டியல் நீரும். இவை பெண் என்பவளை ஒரு மனித ஜீவியாக ஏற்றுக்கொள்ளாத பார்வைகளாகும்.

இவற்றிற்கு மாறாகப் பெண் என்பவள் ஆனுக்கு நிசராக மனித ஜீவி என்பதுடன், சட்டம், கல்வி, நீதி, ஆய்வு, போக்கு வரத்து, பத்திரிகை, நிர்வாகம், கணனி, அறிவியல், சமூகவியல் போன்ற துறைகளில் முன்னேறக்கூடியவள் என்ற மனப்பாங்கு, தனித்து இயங்கக்கூடியவள் என்பன போன்ற கருத்துக்கள் சமூக மட்டத்தில் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது இன்றுவரை மறுக்கப்பட்டே வருகின்றன.

எனவே பெண் குறித்த பாரபட்சங்கள் நீக்கப்படவேண்டியது அவசியமாகும். இதன் காரணமாகவே பெண்ணினுடைய அபிவிருத் திக்குத் தடையான அனைத்து அம்சங்கள் குறித்தும் ஒவ்வொரு பெண்ணும் போராடவேண்டியவளாக உள்ளார்.

இவ்வகையில் பெண் களுக்கு எதிரான வன்முறையானது, பெண்ணினுடைய அபிவிருத்தியைத் தடைசெய்யும் முக்கிய காரணியாகத் தொழிற்படுவதால் இது குறித்துப் பெண்கள் அவதான மாகவும், இதற்கு எதிரான நடவடிக்கையில் விழிப்புடனும் செயற் படவேண்டும் என்பதும் அவசியமாகும்.

“பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் ஏன் கட்டவிழிக்கப்படுகின்றன?” என்பது மிகுமக்கியமான ஒரு வினாவாகும்.

பொதுவாக, ஆணாதிக்க மனோபாவத்தின் வெளிப்பாடே பெண்கள் மீதான வன்முறைக்கு முக்கிய காரணம் எனக் கூறப் படுகிறது. ஆணாதிக்க உணர்வு செல்வாக்குச் செலுத்தும் சமூக மட்டத்திலும் அரசு மட்டத்திலும் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் நடைபெறுகின்றன. இதனால் பெண்களின் அபிவிருத்தி தடைப்படுவதுடன் அவர்கள் உளவியல் ரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்டு மனமுறிவிற்கும் ஆளாகின்றார்கள்.

சார்லோட் பஞ்ச எனும் பெண் மனித உரிமை அறிஞரின் கருத்துப்படி, பெண்கள் வன்முறைகளும் அடக்குமுறைகளும் அற்ற கெளரவான வாழ்க்கை வாழ்வதற்கான நடைமுறை ரீதியான அனுமுறைகள் தேவையாகும். வீட்டிற்குள்ளே பெண்ணை வன்முறைப்படுத்தல், பொது இடங்களில் தொந்தரவு செய்தல், பாவியல் பலாத்காரம், பிறப்புறுப்புச் சிதைத்தல், பெண் கருக்கொலை என உலகெங்கும் பெண்கள் வன்முறைகளின் பாதிப்பிற்குட்பட்டு வருகின்றமைக்கான தரவுகள் ஐ. நா. சபையின் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைக் கமிஷனின் விசேட அறிக்கையாளரான ராதிகா சூமாரசாமியினால் அண்மையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் இலங்கையிலும் அதிகரித்துள்ளதனைப் பிரதேச ரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட கள் ஆய்வுகளும் புள்ளி விபரங்களும் தெரிவிக்கின்றன.

சமீபத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட ஆய்வு ஒன்றின்படி இலங்கையில் திருமணமான பெண்களில் 60% மாணோர் தாம் குடும்பத்தில் வன்முறைகளுக்கு ஆளாவதாகத் தெரிவித்துள்ளனர். (தினகரன் 8/3/95)

பெண்களும் வன்முறையும் :

ஒருவரின் விருப்பத்திற்கு எதிரான அனைத்துச் செயல்களும் வன்முறைக்கு உட்பட்டதாகும். வன்முறைப்படுத்தல் என்பது பலாத்காரப்படுத்தல் என்றும் பொருள்படும். மேலாதிக்க உணர்வு கொண்டோர் பலாத்காரத்தை ஒர் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துவார். பெரும்பான்மை இன்தவர் சிறுபான்மை இன்த தவரையும் முதலாளி தொழிலாளியையும் பணக்காரன் ஏழையையும் இராணு வத்தினர் அப்பாவி மக்களையும் ஆண்கள் பெண்களையும் வன்முறைக்கு உட்படுத்துவது சாதாரண ஒரு விடயமாகும்.

பெண்களைப் பொறுத்தமட்டில் வீட்டில் கணவன் மற்றும் ஆண் உறவினராலும் வெளியில் வேற்று ஆடவராலும் யுத்தச் சூழலில் இராணுவத்தினராலும் பலாத்காரப்படுத்தப்படுகின்றனர். ‘பெண்’ என்ற ஒரே காரணத்திற்காக வீட்டிலும் வெளியிலும் பெண்கள் அன்றாடம் பலவித துன்புறுத்தல்களுக்கும் வன்முறைகளுக்கும் ஆளாகின்றனர்.

வீட்டிற்கு வெளியே வீதிகளிலும் வேலைத்தலங்களிலும் போக்குவரத்தின்போதும் ஆண்களின் சேட்டைகளுக்கு ஆளாகுதலும் வீட்டிற்கு உள்ளே தந்தை, சகோதரன், கணவன் போன்றோரின் ஏச்சக்கும் துன்புறுத்தல்களுக்கும் ஆளாகுதலும் எமது சமூகத்தின் சாதாரண நடைமுறையாகவே இன்றுவரை தொடர்கிறது.

பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் குடும்பத்திற்கு உள்ளே நடைபெறும் வன்முறைகள் என இரண்டாகப் பாகுபடுத்தப்படுகிறது. ஆனால், இவ்விரண்டு வகையான வன்முறைகளும் மொத்தத்தில் பெண்களை உடல் ரீதியான வன்முறைக்கும் உள் ரீதியான வன்முறைக்கும் இட்டுச்செல்கின்றன.

அனேகமான பெண்கள் தாம் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்படுவதை உணராது, அவற்றை இயல்பானவையாகவும் பெண்ணினத்தின் தலைவிதியாகவும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இந்த மனப்பான்மை பெண்கள் மத்தியில் மோசமான பின்னடைவை ஏற்படுத்தும் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் கொள்ளவேண்டும். எனவே பரவலான முறையில், பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைபற்றி விழிப்புணர்வுக் கருத்தரங்கள், கூட்டங்களை நடத்துவதற்குப் பெண்கள் அமைப்புகள் முன்வருதல்வேண்டும்.

பெண்கள் வன்முறைக்குட்படுத்தப்படுதல் பற்றிப் பலவிதமான ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுவருகின்றன. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தை மையமாகக்கொண்டு ஒரு ஆய்வினை மேற்கொண்ட வேளையில் வன்முறை தொடர்பான பல தகவல்கள் அடையாளம் காணப்பட்டன. அவற்றைப் பின்வருமாறு வகுத்து நோக்கலாம்.

பொது இடங்களில் வன்முறை :

பொது இடங்களில் வன்முறை என்கின்றபோது ஆண்கள் கெட்டவார்த்தைகளால் பேசுதல், சேட்டைவிடுதல், தமது பாலியல் அங்கங்களைக்காட்டிப் பயமுறுத்தல், தெருவில் செல்லும் பெண்களை அடித்தல், பெண்களைத் தொடரமுயலுதல், போக்குவரத்துப் பயணங்களில் பாலியல் ரீதியாக இம்சைப்படுத்தல், தனித்த வெளியிடங்களில் பாலியல் பலாத்காரம் செய்ய முற்படுதல் என்பன அடங்கும்.

வேலைத்தலங்களில் வன்முறை :

வேலைத்தலங்களில் வன்முறையானது, பெரும்பாலும் கீழ் மட்டத்தில் வேலை செய்யும் பெண்களை மேலதிகாரிகள் தமது இச்சைக்குப் பயன்படுத்தல், இரவுநேர வேலையில் ஈடுபடும் பெண்களை பலாத்காரம் செய்தல், மேலதிகாரிகள் தமது இருக்கைகளை மறைப்பிட்டு பலாத்காரத்தைப் பிரயோகித்தல் என்பவற்றைக் கூறலாம். வறுமையால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களே மேலதிகாரிகளின் துஷ்பிரயோகத்திற்குக் கூடுதலாக உள்ளாகின்றனர்.

யுத்தச் சூழலில் வன்முறை :

யுத்தச் சூழலைக் காரணமாகக்கொண்டு இராணுவத்தினரால் பெண்கள்மீது கட்டவிழிக்கப்படும் வன்முறையானது மிகமோசமான உளவியல், உடவியல் தாக்கங்களைப் பெண்களுக்கு ஏற்படுத்தி யுள்ளது. இராணுவத்தினர் சோதனையிடும் சாக்கில் பெண்களைப் பாலியல் தொந்தரவுக்குள்ளாக்கல், இராணுவ சுற்றிவளைப்பின் போது பெண்களது உள்ளாடை களை மக்கள் முன்னிலையில் கழற்றிப்பார்த்தல், மாதவிடாய் நேரங்களிலும் பெண்களை இம்சைப்படுத்தல் போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

யுத்த நிலையில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் வன்முறையானது, இயற்கைக்குமாறான ஒரு அம்சமாகும். யுத்தத்தின் காரணமாக பாலியல் பலாத்காரம், சித்திரவதை, காணாமற்போதல், சட்டத்திற்குப் புறம்பான மரண தண்டனைகள், சிறைவாழ்க்கை போன்ற அசாதாரண நிகழ்வுகளைப் பெண்கள் எதிர்கொள்கின்றனர்.

அகதிமுகாம்களில் வன்முறை ;

அகதிமுகாம்களில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் வன்முறையும் முக்கியமான ஒரு வன்முறைப் பிரச்சினையாகும். பொதுவாக மக்கள் இரு வேறுபட்ட காரணங்களுக்காக அகதிகளாகின்றனர். ஒன்று, இன வன்செயல்கள் காரணமாக மக்கள் அகதிகளாதல். மற்றையது, யுத்தம் காரணமாக இடம்பெயர்ந்து சென்று அகதிகளாதல். அகதிகளாக்கப்பட்ட இம்மக்கள் ஒரே மண்டபத்தில் ஆண்களும் பெண்களும் கலந்து இருப்பதால் குறிப்பாக ஆண்கள் தமது வன்முறையை இலகுவாகப் பெண்கள்மீது பிரயோகிக்கின்றனர். பொருளாதார வசதியீனமானது, பெண்கள்மீது ஆண்கள் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் செய்யக் கூடுதல் வாய்ப்பாய் அமைகின்றது.

விதவைகள் மீதான வன்முறை :

விதவைகள் மீதான வன்முறையானது, சுகல பிரதேசங்களுக்கும் பொதுவானதாகக் காணப்படினும் மட்டக்களப்பைப் பொறுத்த வரையில் இளம் விதவைகளின் அதிகரிப்பு பாரதாரமான பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகிறது. கணவன் இல்லாத காரணத்தால் இவர்கள் பாலியல் ரீதியாக இம்சைப்படுதல், சமூக சடங்குகளில் (மங்களச் சடங்குகளில்) கலந்துகொள்ளும் உரிமை மறுக்கப்படல், வெள்ளைச்சேலை, பொட்டு இல்லாத நெற்றி போன்ற அடையாளங்களை அவர்களுக்கு இடுதல் என்பன போன்ற ஒடுக்குமுறைகள் கலாசார ரீதியான விதவைகள் மீதான வன்முறைகளாகும். திருமணமான பெண்களே தம்மை ஒடுக்குமுறைக்கு உட்படுத்துவதாக விதவைகள் பலர் தெரிவிக்கின்றனர்.

வீட்டில் வன்முறை :

வீட்டில் வன்முறை என்பது கணவன் மனைவியைப் பாலியல் ரீதியாக பலாத்காரப்படுத்தல், மதுபோதையில் அடித்துத் துன் யுறுத்தல், ஆண் குழந்தைகளையும் பெண் குழந்தைகளையும் பாராபட்சமாக வளர்த்தல், கணவன், சகோதரன், தந்தையின் ஏச்சிற்கும் பேச்சிற்கும் ஆளாதல், வீட்டு நிர்வாகத்தில் ஆணின் முடிவையே பெண் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற மனப்பாங்கு, இரட்டைச்சுமையின் அழுத்தம் (வீட்டு வேலை + வெளியில் வேலை) என்பன வீட்டிற்குள் இடம்பெறும் வன்முறைகளாகும்.

மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு வேலைக்குச்செல்லும் எண்கள் மீதான வன்முறை :

மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு வேலைக்குச்செல்லும் பெண்கள் மீதான வன்முறை என்பதும் முக்கியமான வன்முறைப் பிரிவுகளுள்

ஒன்றாகும். பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ள இன்றைய சந்தர்ப்பத்தில் தமது வறுமைநிலை காரணமாகப் பெண்கள் வெளி நாடு சென்று உழைக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டுள்ளது. இத்தகைய நிலையில் வேலைவாய்ப்புத் தருவதாகக்கூறிப் பண்டதைப்பெறும் வெளிநாட்டு முகவர்கள் அப்பாவிப் பெண்களை ஏமாற்றல், மத்திய நாடுகளுக்குச் சென்றபின் அங்கு வேலை செய்யும் வீடுகளில் உள்ள எஜமான்களால் வன்முறைக்குட்படுதல், அதாவது அவர்களை அடித்துக் காயப்படுத்தல், பலாத்காரப்படுத்தல், அவர்கள் வாழும் நாடுகளின் மத ஒழுங்குகள், வழிபாடுகள் தெரியாத பெண்களாக இருந்தாலும் அவர்களையும் வற்புறுத்தி மதவழி பாடுகள் செய்யுமாறு அடித்தல் என்பவற்றைக் குறிப்பாகக் கூற வாம். இவர்களுக்குத் தூதரகங்கள்மூலம் உரிய சட்ட நடவடிக்கை எடுத்தல் அவசியமாகும்.

சிறுவர் மீதான பாலியல் வன்முறை:

சிறுவர் மீதான பாலியல் வன்முறையானது இன்று பரவலாகப் பேசப்படும் ஒரு விடையமாகும். ஆன், பெண் இருபாலாரும் இத்துஷ்பிரயோகத்தால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். முக்கியமாக வேலைக்கமர்த்தப்படும் சிறு பெண்கள் பாலியல் பலாத்காரத்திற்குட்படுத்தப்பட்டல், வெளிநாட்டு உல்லாசப் பிரயாணிகள், சிறு பெண்களைப் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் செய்தல், பாடசாலை ஆண் ஆசிரியர்கள் சிறு பெண் பிள்ளைகளைப் பாலியல் பலாத்காரம் செய்ய எத்தனித்தல் என்பன இன்று அவதானிக்கப்படும் வன்முறைச் சம்பவங்களாகும்.

தற்கொலை :

பெண்கள் தற்கொலை புரிவது பற்றியும் நாம் அதிக கவனம் செலுத்துதல் அவசியமாகும். அதாவது, வன்முறையின் உக்கிரம் தாங்காது பெண்கள் தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றனர். கணவன் மனைவியரிடையே பிரச்சினை, பரீட்சைத் தோல்வி, குடும்பப் பிரச்சினை, காதல் தோல்வி, பலாத்காரப்படுத்தப்படல் என்பன பொதுவாகப் பெண்கள் தற்கொலை செய்வதற்கான காரணங்களாகும். இவர்கள் அலரிவிதை உட்கொண்டும், கிருமி நாசினி அருந்தியும், ஏனைய நஞ்சவகைகளை உட்கொண்டும், தமக்குத்தாழே தியிட்டும் தற்கொலை செய்கின்றனர். தற்கொலை செய்வரில் 90% மாணவர் பெண்களே எனப் புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. கல்வியறிவின்மை, பொருளாதார வசதியின்மை, தனித்தியங்கும் வல்லமை அற்றிருத்தல் போன்றவையே தற்கொலைக்குக் காரணங்களாகும். எனவே, இங்குதான் பெண்களுக்கு வலுவுட்டல் என்பது அவசியமாகின்றது.

கொலை :

பெண்களைக் கொலை செய்தல் என்பதும் வன்முறைக்குட்பட்ட செயலாகும். குற்றவாளி தன்னை வெளித்தெரியாமல் இருக்க பலாத்காரப்படுத்தப்பட்ட பெண்ணைக் கொலை செய்தல், வேறு திருமணம் செய்வதற்காகக் கணவன் மனைவியைக் கொலை செய்தல், குடிவெறியில் வாக்குவாதப்பட்டு மனைவியை அடித்துக் கொலை செய்தல் என்பன இதனுள் அடங்குவனவாகும்.

விவாகரத்து :

விவாகரத்து விடயத்திலும் பெண் பாரபட்சமாகவே நடத்தப்படுகின்றாள். ஆண்களுக்கு விருப்பமில்லாதவிடத்து குறித்த அப்பெண்ணை வற்புறுத்தி விவாகரத்துப் பெறலாம். ஆனால் பெண் னுக்கு விருப்பமில்லாதவிடத்து, அவள் விவாகரத்துப் பெறுவதில் பல சிரமங்கள் உள்ளன. இவ்வாயியரின் காதிக்கோடு சட்டத்தின் மூலம், விவாகரத்துப் பெறுதலும் நடைமுறைச் சிக்கல்கள் பல வற்றைக் கொண்டுள்ளது.

கலாசார ரீதியாகப் பேண்கள் எதிர்கொள்ளும் வன்முறை :

பெண்கள் மீதான வன்முறைக்கு சமுகத்தின் கலாசார ரீதியான ஒடுக்குதலும் ஒரு முக்கியமான காரணமாகும். அச்சம், மட்டம், நாணம், பயிர்ப்பு என்ற சட்டத்திற்குள் பெண் அடக்கப்பட்டுள்ளதனால் தமக்கு நடக்கும் வன்முறைகளை வெளிப்படையாகக்கூறத் தயங்குகின்றனர். கணவனுக்கு அடங்கியவள் பெண் என்ற கருத்தை காலங்காலமாக எமது பாரம்பரியம் கூறிவந்தமையால், கணவனுக்கு எதிராகக் கடைக்கவோ செயற்படவோ முடியாதவளாக இருக்கின்றாள்.

கற்பு என்ற கோட்பாட்டின் வலிமை காரணமாகப் பாலியல் பலாத்காரத்திற்கு உட்பட்ட பெண்களை மிக மோசமான முறையில் நடத்துதல், பெண்களின் “கண்ணித்தன்மை” பற்றிய போலியான மனப்பதிவு, எமது இலக்கியங்களில் பெண்ணின் மெல்லியல்பு பற்றிய கருத்துருவம், ஆணுக்கு உலகமே வீடு என்றும், பெண் னுக்குக் குடும்பமே உலகம் என்றும் கற்பிக்கப்பட்டனம், ஆணின் விருப்பங்களைத் தேவையறிந்து செய்வதே பெண்ணின் கடமை, ஆண் உணவு உண்டதன் பின்னரே பெண் உணவு உண்ணவேண்டும், கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் பிம்பமாகப் பெண் (சேலை உடுத்துதல், பொட்டுவைத்தல், தலையில் பூவைத்தல், திருமணமான தற்கு அறிகுறியாகத் தாலி, மெட்டி அணிதல்), பாலியல் பலாத்காரத்திற்கு உட்பட்ட பெண்ணிற்கு இனித் திருமண வாழ்வு இல்லை என்ற கருதுகோள், விதவைகளுக்கு மறுவாழ்வு அளித்தல்

தொடர்பான வெறுப்பு, குழுத்தை இல்லாதவிடத்து ஆண் வேறு ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்யலாம் என்பலை எல்லாம் பெண்ணைக் கலாசார வரையறைக்குள் ஒடுக்கி, வன்முறைக் குள்ளாக்கும் செய்திகளாகும்.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் பெண்கள்

பொதுவாக எதிர்கொள்ளும் வன்முறைகள் :

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தினைப் பொறுத்தவரையில் பொது வானதும் சிறப்பான துமான சில வன்முறைப் பிரச்சினைகள் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலான பெண்கள் அடிப்படைக் கல்வியறிவற்ற நிலையில் இருப்பதால் அவர்கள் அதிக மூடநம்பிக்கை கொண்டவர்களாகவும் அடிப்படைப் பொருளாதார வசதி அற்றும் காணப்படுகின்றார்கள். 1990 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம், இன்றுவரை நடக்கும் இராணுவ நடவடிக்கைகளினால் அனேக பெண்கள் விதவைகளாகவும் அநாதரவானவர்களாகவும் ஆக்கப் பட்டுள்ளனர். இவர்கள் மோசமான வறுமைக்கும் ஆளாகியுள்ளனர். 1995 ஆம் ஆண்டு மார்க்கிழக் கணக்கெடுப்பின்படி, மட்டக்களப்பு மாவட்ட விதவைகளின் எண்ணிக்கை 10,642 ஆகும்.

வறுமை காரணமாகப் பெண்கள் கல்லுடைத்தல், மண்சுமத்தல், தும்பு வேலை, மா இடித்தல், நெல் குற்றுதல், அவல் இடித்தல் போன்ற சடின வேலைகளைச் செய்து பணம் சம்பாதித்து வர ஆண்கள் அவர்களிடம் உள்ள பணத்தைப் பறித்து மது அருந்துதல் இங்கு வழக்கமான செயலாக உள்ளது. மது அருந்தும் ஆண்கள் மனைவியரை அடித்துத் துன்புறுத்துவதுடன் உடற் காயங்களையும் ஏற்படுத்துகிறார்கள். சில சமயம் அடித்துவனால் மரணமும் ஏற்படுவதுண்டு.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் கள ஆய்வினை மேற்கொண்ட போது பல பெண்கள், கணவன் மனைவியைப் பாலியல் பலாத்காரம் செய்ததாகக் கூறும் விடயங்களைத் தமக்கு நடந்தது என்று கூறாமல், பக்கத்து வீட்டில் நடந்ததாகக் கூறினர். சலுதி போன்ற மத்தியகிழக்கு நாடுகளுக்குப் பணிப் பெண்களாகச் சென்று அங்கு உள்ள ஆண்களால் பாலியல் பலாத்காரம், சித்திரவதைக்குள் ளாதல், தொழிற்சாலை மற்றும் பெரிய தொழில் நிறுவனங்களில் பெண்கள் மேலதிகாரிகளினால் துன்புறுத்தப்படுதல், யுத்தச் சூழல் காரணமாகப் பெண்கள் இராணுவத்தினரின் சோதனைச் சாவடிகளிலும் இராணுவ முகாம்களுக்கருகே வீடுகளில் வசிக்கும் பெண்கள் இராணுவத்தினரின் பயமுறுத்தலுக்கும், பாலியல் பலாத்காரத்திற்கும் ஆளாதல் போன்ற வன்முறை தொடர்பான பிரச்சினைகள் அடையாளம் காணப்பட்டன.

போக்குவரத்து வாகனங்களில் ஆண்கள் பெண்களை மிக மோசமான முறையில் தொந்தரவு செய்தல், தந்தை, சகோதரன், கணவன் போன்றோரால் அடித்தும் பேசியும் துன்புறுத்தப்படுதல், விதவைகள் கேவிக்கும் இம்சைக்கும் உள்ளாதல், அகதி முகாம் களில் பெண்கள் ஆண்களால் கேவிக்கும் தொந்தரவிற்கும் உள்ளாதல் போன்ற வன்முறைகளிற் பலவற்றைப் பண்பாடு என்ற போர்வைகளின் அச்சுறுத்தல் காரணமாகப் பெண்கள் தமக்கு இழைக்கப்படும் இவ்வன்முறைச் செயல்கள் குறித்து வெளியில் சொல்லாது மௌனியாகி விடுகின்றனர்.

இதுவரை நாம் பார்த்த பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை களிலிருந்து பெண்களைப் பாதுகாக்க சில ஆலோசனைகள் முன் வைக்கப்படுகின்றன. அவை,

- (1) பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளின் தீவிரத்தைக் குறைக்கும் பொருட்டு சட்டம், நீதி போன்ற துறைகளில் அரசு தீவிர கவனம் செலுத்துதல் (குற்றம் செய்த ஆண்களுக்குக் கடும் தண்டனை வழங்கல்).
- (2) பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை மனோபாவத்தைக் குறைக்கும் பொருட்டு பாடசாலைப் பாட நூல்களில் இது குறித்த பாடங்களைச் சீர்த்தல்.
- (3) ஆண், பெண் என்ற பாரபட்சம் காட்டாது அனைத்து சிறுவருக்கும் கட்டாயக் கல்வி அளித்தல், அத்துடன் வளர்ந்தோருக்கும் நிறுவன ரீதியாகக் கல்வி பயிலும் வாய்ப்பினை அளித்தல்.
- (4) கல்வியிலும், வருமானத்திலும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கும் பெண்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் கலந்துரையாடல் கருத்தரங்குகளை நடத்தல்.
- (5) பாதிப்புற்ற பெண்கள் தனித்தும், சமமாகவும் வாழக் கூடிய மன உறுதியைப் பெற சுயதொழில் வாய்ப்பிற் கான பயிற்சி அளித்தல்.
- (6) இராணுவ வன்முறைகளிலிருந்து பெண்களுக்கு விசேட பாதுகாப்பளித்தல். அரசியல் வன்முறைகளாலும், ஏனைய வன்முறைகளாலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள பெண்களுக்குப் புளர்வாழ்வளித்தல்.
- (7) வன்முறையால் பாதிப்படைந்த பெண்களுக்கு உளவள ஆலோசனை வழங்கல்.

- (8) சிறுவர் மீதான பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுத்தல்.
- (9) அதிக பாதிப்பிற்குள்ளாகியிருக்கும் விதவைகளுக்கு சுய தொழில் வேலை வாய்ப்பினை அளித்து ஊக்குவிப்ப துடன் அவர்கள் குறித்த பாதுகாப்பு, உரிமைகள் தொடர்பான நடைமுறை அம்சங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தல்.
- (10) எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அனைத்துப் பெண்களுக்கும் தனித்தும், சுயமாகவும் வாழ்வதற்குரிய நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு வலுவூட்டுதல்.

கிழக்குப் பிரதேசத்தில் இடம்பெறும் யுத்த நெருக்கடி, அடிப் படைக் கல்வியறிவின்மை, பொருளாதார வசதியின்மை, கலா சாரம் பற்றிய தவறான புரிந்துணர்வு போன்றவையே இதுவரை நாம் நோக்கிய பெண்களுக்கு எதிரான வண்முறையின் அதிகரிப் பிற்குக் காரணங்களாய் உள்ளன இவற்றிலிருந்து பெண்கள் விடுபடுவார்களோயானால் தொண்ணாறு வீதமான வண்முறைப் பிரச்சினைகளிலிருந்து அவர்கள் தப்பித்துக்கொள்வார்கள் என்று உறுதியாக நம்பலாம்.

“சுக்ததை ஆணுக்கும்

சோகத்தைப் பெண்ணுக்குமாய்ப்

பங்கு பிரித்திருந்தார்கள்

அப்பை என்பதற்கு

ஆண்பாற் சொல்லில்லை.”

— கந்தர்வன்.

மறிலின் கிறைசிலின் ‘கொக்கொட்டிச்சோலைக்கான கோவை’

கொக்கொட்டிச்சோலை, தான்தோன்றியிஸ்வரராஸ் பிரசித்த மானது. கோயிலின் நந்தியைக் காட்டி, ‘கல்லாலான மாடு புல தின்னுமா?’ என்று போர்த்துக்கீச்த தளபதி கேட்டதும்; பூசகர் மனங்களங்கீ இறைவனை வேண்ட, படுத்திருந்த கல் மாடு நாலு கால்களிலும் எழுந்து, புல தின்று மீண்டும் கல் மாடாகியது என்பதான் போர்த்துக்கீசர் மீதான எதிர்ப்புணர்வுக் கர்ண பரம்பரைக் கதையும் கொக்கொட்டிச்சோலையின் பிரசித்த தத்தை மேலும் உயர்த்திவிட்டிருந்தது.

இலங்கையில் இன முரண்பாடு கூர்மையடைந்துவருங் காலத் தில், மக்களின் மனங்களைக் கொதிக்கவைத்த தீச்சோலையாக கொக்கொட்டிச்சோலை மாறிற்று. 1986ம், 1991ம் ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்த படுகொலைகளால் தீச்சோலையாகித் தகித்த கொக்கொட்டிச்சோலை அனுபவங்கள் கலைஞர்களின் வெளிப்பாடுகளாகி என்றென்றைக்குமாய் நினைக்கப்படுவதான் படைப்புகளாயினா. ச. வில்வரெத்தினத்தின் கவிதைகளிலும், ம. நிலாந்தனின் ஓவியங்களிலும் கொக்கொட்டிச்சோலை குருதிச்சோலையாகிற்று. தீச்சோலை யாகிப் போன கொக்கொட்டிச்சோலையனுபவங்கள் வாசகியின் ஓவியத்தில் ‘‘நெஞ்சத் தீயாகிற்று’’.

கொக்கொட்டிச்சோலை அனுபவங்களைக் கவிதையாக்கியவர் களில் ஒருவர்தான் பெண் கவிஞரான மறிலின் கிறைசில (Marilyn Krysl). அமெரிக்காவின் கொலராடோ மாநிலத்தில் வாழும் மறிலின் இதுவரையில் ஐந்து கவிதைத்தொகுதிகளையும், இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் வெளியிட்டுள்ளார். தற்போது Atomic Open House என்ற நாவலையும் எழுதி முடித்துள்ளார். இவை தவிர அதிகாவில் கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள் என்பவற் றையும் எழுதிவருகின்றார்.

இலக்கியப் படைப்புகளுக்காகப் பல விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார். மறிலின் கிறைசில 1991ஆம் ஆண்டில் சர்வதேச சமாதானம் படை (PBI) என்ற தொண்டர் நிறுவனத்தில் அங்கத்துவராக மட்டக்களப்பில் பணிபுரிந்தார். 1991ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த கொக்கொட்டிச்சோலைப் படுகொலைபற்றிய தனது உணர்வை Suite for Kokodicholai, Sri Lanka என்ற பொதுத் தலையில் நான்கு கவிதைகளாக ஆக்கியுள்ளார். அக்கவிதைகளின் மொழி பெயர்ப்பே கொக்கொட்டிச்சோலைக்கான கோவை ஆகும். ஆங்கில மூலக் கவிதைகள் Kenyan Review சஞ்சிகையில் வெளியாகி விருந்தன.

நான் தீர்முடி கூறினால்

மீதாகவிட சாரங்களைச் சூட்டாகவிடாகவே

உத்திரி சாரங்களையிடுவதற்காக சொல்லிச் சொல்வதோலி
ஏப் பிய வெள்ளைக் கால உத்திரி மீதிரோகவிட சாரங்க

1. வாக்குமூலம் மீதாகவிட சாரங்களை சூட்டாகவிட சொல்லுமாலே

உத்திரி சாரங்களையிடுவதற்காக சொல்லுமாலே சொல்லுமாலே

உத்திரி சாரங்களையிடுவதற்காக சொல்லுமாலே சொல்லுமாலே

அந்தக் கண்ணிவெடிப்பின் பின் சிப்பாய்கள் வந்தனர் என்

அவர்களால் சாய்த்து வரப்பட்டவரிடையே

என் கணவரும் இருந்தார் மற்றவர்களுடன் அவரும்

மற்றவர்களுடன் அவரும்

வெடிகுழியை மூன்று தட்டவைகள் சுற்றுவேண்டியிருந்தது

அதன்பின் குழி மத்திக்கு அவர்களைத் தள்ளிச்சென்றனர்.

மூன்றாவதாக உள்ளே இட்டுச்செல்லப்பட்டவர் என் கணவர் அவர்கள் அவரைச் சுட்டபோது

நின்ற இடத்திலிருந்து அவரது முகத்தைக் கண்டேன்.

மற்றவர்களைக் கொன்ற வேட்டுக்களை

அவர்கள் தீர்க்கும்பொழுது நான் கண்டேன் கொள்ளிக் கட்டைகளைப் போல

உடலங்கள் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக வீழ்ந்தன.

ஏழு பிள்ளைகளை உடையவள் நான் என் கணவரின் தேத்ததை நான்றிவேன்

அந்த எரிப்பின் பின் அவருடைய உடலை எனக்குத் தெரியவில்லை அந்த எரிப்பின் பின் அவரது முகத்தை மீண்டும் நான் காணவில்லை பகுதி எரிந்துபோன சாரத்துண்டு இது.

2. செல்வம்

வெடி கிளம்பிய பொழுதில்
வயலில் நான் நின்றிருந்தேன்

விரைந்து நடந்தேன், வீடுகள் வெறிச்சோடிக் கிடந்தன
முன்னால் சிப்பாய்கள் சுடுவதைக் கேட்க முடிகிறது
விரைந்து நடந்துவரும் மற்றவர்களையும் சந்தித்தேன்.
அவர்கள் தம்முடன் குமாரநாயகம் “மில்” லுக்கு
அழைத்துச் சென்றனர்.

கடப்பருகே மூன்று செம்பருத்திகள் பூத்திருந்தன:
கடப்புத் திறந்தே கிடந்தது
அதற்கும் அப்பால் மனைவியைக் கண்டேன்
அவளிடம் உடைமையாய் எதுவும் இல்லாத போதும்
கொல்லையில் அவள் நின்றிருந்தாள்.

அறையினுள்ளே தரையில் ஓளிக்கீற்று வீழ்கிறது
முழந்தாளில் இருந்து ஒருபெண்
வாளிநீருள் துணியைத் தோய்த்து
மீண்டும் மீண்டும் அதே கறையைக் கழுவுகிறாள்.
மினுக்கி விடப்பட்டதைப் போல
கறை பிரகாசிக்கத் தொடங்குகிறது.

பக்கம் பக்கமாக பிள்ளைகளை வளர்த்தியிருந்தாள்
மற்றைய இரண்டுக்கும் நடுவே சிறுசைக் கிடத்தியிருந்தாள்
சகோதரிகள் இருவருக்குமிடையே
பொடியனைக் கிடத்தியிருந்தாள்
எப்பொழுதும் அவர்கள் அப்படித்தான்
பக்கம் பக்கமாக நடந்து போவார்கள்.

மூன்று நாட்களின்பின் வயலுக்குத் திரும்பினேன்
நிலத்தைப் பார்த்தேன்
“எதுவுமே இங்கினி முளைக்காது”
நான் பொய்ப்பிக்கப் பட்டேன்.

வயல்
இப்போது பசுமையாக உள்ளது
இருந்த பொழுதும்
விரைந்து நடப்பதற்கு காரணமிருக்கவில்லை..

குறிப்புப்படி பிப்பாகி மும்பி

கலைச்சுடியில் கூரை நீண்டம்

3. குணாதிசயம்

என்னுடைய அம்மாவின் முழுப்பெயர் மாமாங்கம் மகேஸ்வரி
நாங்கள் நினைத்தோம் கூட்டமாயிருப்பது பாதுகாப்பென்று.
பயந்திருக்கும் வேலையில் கூட்டமாயிருப்பது நல்லதாய்ப்படும்
என்னுடைய பிள்ளைகளை

அந்த “மில்”வில் ஒளிக்கலாமென நம்பினேன்.

சிப்பாய்களின் கூச்சல் பேரிரைச்சலாகக் கேட்டது
அறையின் நடுவில் அம்மா அமர்ந்திருந்தாள்
ஏனைய எல்லோரும் எலிகளைப் போல
அலமந்து கொண்டிருந்தோம்.

அம்மா மட்டும் அமைதியாக இருந்தாள்
அவளது சேவை சிவப்பு நிறமானது
சிவப்பு, வெப்பத்தின் வர்ணம்.

மற்றவர்களுக்குப் பின்னால் பிள்ளைகளைத் தள்ளினேன்.

மகாராணியின் முள்ளந்தண்டு போல

அம்மாவின் முதுகு நிமிர்ந்தது

முதிர்ந்த மரம்போல் வலித்திருந்தாள்

அவளது பிரசண்னத்தில்

ஆண்களுக்கு உதறவெடுப்பதையும்; உளறுவதையும்

கண்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் அந்தச் சிப்பாய்கள் மனிதர்ல்ல

நானும்

எலிக்குள்ள பெறுமதிகூட அற்றவன்

மரணித்த என் பிள்ளைகளுக்குக் கீழ் மறைந்தேன்

என்னுடைய அம்மா செதுக்கிய சிலைபோல அமர்ந்திருந்தாள்

அவளது முழுப்பெயர் மாமாங்கம் மகேஸ்வரி.

முடிவை ஏற்றுவதோடு நிலகணப்பி

4. சாட்சியம்

உடலங்கள் வளவில் சிதறுண்டு கிடந்தன
குவியல் குவியலாக விறாந்தையில் கிடந்தன
ஊள்ளே, விழுந்த விழுந்த இடத்தில் கிடந்தன
குருதியாலான தரையில் நான் நின்றேன்:

உடலங்கள் இன்னமும் பழுதாகிப் போகவில்லை
அவர்களின் உடலங்களிலிருந்து கிளம்பிய ஒளி அழு
அந்த அறையில்
கடைசி அல்தமன்த்தை ஏற்படுத்திற்று.
மரணம் மிகவும் சுறுசுறுப்புற்றிருந்தது
அதன் பிரசன்னத்தில் நான் நின்றிருந்தேன்
ஏன் நான் தெரிவு செய்யப்பட்டேன்
வாழ்வதற்கு நான் யார்?

பிற்பாடு அவர்கள் திரும்பி வந்தனர்
உடலங்களை எரியுட்டினர்
அதன் பிறகு
காற்றுடன் சுழன்று கலந்து
அப்பால் போயிற்று சாம்பல்:

இப்போது நான் காண்கின்றேன்
கொடுப்பதற்கு நீண்டவைபோல் கரங்கள் கிடந்ததை
அணைப்பதற்கு நீண்டவைபோல் கரங்கள் கிடந்ததை.

குறிப்பும், தமிழாக்கமும்:

சி. ஜெயசங்கர்.

பெண்களின் ஊதியமற்ற உழைப்பு

பெண்களின் ஊதியமற்ற உழைப்பானது அந்த உழைப்பின் தன்மையாலும், அதன் சமூகப் பெறுமதியாலும் அபிவிருத்திப் பிரச்சினையாகவே பார்க்கப்படுகிறது.

பெண்ணின் 'முச்சமையான' பொருளாதார உற்பத்தி, மனித இன மறு உற்பத்தி, அவர்களின் சமூகப் பணி ஆகியவை அவற்றுக்கான ஊதியமின்மையால் அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை.

- பெரும்பாலான பெண்களின் உழைப்பு அங்கீகரிக்கப்படாத தாகவும், அல்லது குறைத்து மதிப்பிடுவதாகவும் இருக்கிறது. பெண்கள் தமது நேரத்தில் ($\frac{1}{3}$) மூன்றிலொரு பங்கைப் பணப் பெறுமதியுள்ள உழைப்புக்காகவும், ($\frac{2}{3}$) மூன்றில் இரண்டு பகுதியை ஊதியமற்ற உழைப்பாகவும் செலவிடுகின்றனர்.
- ஆண்கள் தமது பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் அங்கீகாரத்தையும், முழுமையான ஊதியத்தையும் பெரும்பாலும் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். தமது பொருளாதார நேரத்தில் ($\frac{3}{4}$) முக்கால்வாசிப் பங்கை ஊதியத்துக்குரிய உழைப்பிலும், ($\frac{1}{4}$) கால் பகுதியை ஊதியமற்ற உழைப்பிலும் செலவிடுகின்றனர்.
- உழைப்புச் சக்தியில் பெண்களின் பங்களிப்பு கடந்த 20 வருடங்களில் 36 வீதத்திலிருந்து 40 வீதமாகவே அதிகரித்திருப்பதாகப் புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.
- ஆண்கள் வகிக்கும் அதே வேலையைப் பெண்கள் வகிக்கும்போது 30 சதவீதத்திலிருந்து 40 சதவீதம் குறைவான ஊதியத்தையே வழுமையாகப் பெறுகிறார்கள்.
- கைத்தொழில் துறைகளில் பெண்களின் பங்களிப்பு சில நாடுகளில் அதிகரித்திருக்கிறது. இத்துறையில் மெக்சிக் கோவில் 1984ம் ஆண்டில் 15 வீதமாகவும், 1992ல் 18 வீதமாகவும் பெண்களின் பங்களிப்பு இருக்கிறபோதிலும், ஆண்கள் 80 வீதமான ஊதியம் பெறும் அதே வேலையைப் பெண்கள் மேற்கொள்ளும்போது 57 வீதமான ஊதியத்தையே பெறுகின்றனர்.

(ஆதாரம்: ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் மனிதவள அறிக்கை - 1995)

1995ஆம் ஆண்டு செப்டம்பரில் நடைபெற்ற பீஜிங் மகாநாட்டில் பெண்களின் வேலையை மதிப்பிடுவதற்குத் தொலைநோக்குடைய அமசங்கள் கவனத்திலெடுக்கப்பட்டன. பெண், வீட்டில், நாட்டில், சமூகத்தில் உழைக்கும் உழைப்பை அளவிடவும், பெறுமதி குறிக்கவும்வேண்டும் என்ற கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அதன்பிரகாரம் ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் மனிதவள அறிக்கையில் (UNDP அறிக்கை) மேற்கூறிய மூன்று உழைப்பினதும் பெறுமதியை 11 ரிலியன் டொலர் என மதிப்பிட்டுள்ளது.

அரசாங்கங்கள் சுகாதாரம், கல்வி, நலன்புரிச் சேவைகளுக்காகச் செலவிடுவது அல்லது சேமிப்பது என்பது தேசிய அல்லது உள்ளுர்க் கொள்கைகளுன் திறனை அளவிடுவதற்குரிய சமீபகாலமுறைமையாகும். ஆனால் அரசாங்கங்களுக்கு தற்போது இருக்கும் சவாலானது பெண்களின் ஊதியமில்லாத நாளாந்த உழைப்பை அளவிடுவதும், மதிப்பிடுவதும், அதைத் தேசிய வருமானத்தில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு அடிப்படையாக அமையக்கூடிய அளவிடுகளை நிறுவுவதற்கான வழிவகைகள் அமைப்பதும் ஆகும். இதற்கான மூலவளங்கள், உதவி, நிதிமூலமும், சர்வதேச உதவிமூலமும் பெறப்படலாம்.

ஒருமுறை பெண்களின் ஊதியமற்ற உழைப்பு கணிக்கப்பட்டு, தேசிய வருமானத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுமானால் இது சமூகப் பொருளாதாரக் கொள்கை மாற்றத்துக்கு இட்டுச்செல்லும். சமூகப் பொருளாதாரக் கொள்கையில் ஏற்படும் மாற்றம் எதிர்காலத்தில் பெண்கள், பிள்ளைகள், ஆண்கள் ஆகியோரின் ஊதியமற்ற உழைப்பை அதிகரிக்க வழிவகுக்காமல் கவனமாயிருக்கவேண்டியது எதிர்காலத்துக்குரிய ஒரு முக்கிய சவாலாகும்.

“காலம் குறுகியது;
 காத்திருக்கும் வேலைகளோ பல
 கடக்கவேண்டிய பாதைகளோ
 அநேகம்.”

— சுவ்பிகா.

பெண்களும் சுகாதார நடைமுறைகளும்

உலகம் முழுவதும் போஷாக்கின்மையாலும், நோயினாலும் அன்றாடம் மக்கள் அல்லலுறுகின்றனர். சனத்தொகையின் 50% சதவீதத்தினர் வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழான நிலையில் வாழ்கின்றனர். வறுமை காரணமாக அன்றாடம் பெண்கள் மந்த போஷாக்கினாலும், நோயினாலும் இறந்துகொண்டிருக்கின்றனர். ஏனெனில் பெண்கள் தமது உடலைப்பற்றியும், சுகாதாரப் பழக்கவழக்கங்கள்பற்றியும், போஷாக்குப்பற்றியும் போதிய அறிவற்றவர்களாக இருக்கின்றனர்.

பெண்களின் ஆரோக்கியத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் வகையிலான திட்டங்களும் பெரும்பாலும் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளோடு நின்றுவிடுகின்றன. கருத்தடை முறைகள் பெண்களுக்கு நன்மையளிப்பனவாக இருந்தாலும்கூட அவற்றைத் தீர்மானிக்கும் உரிமை, பாவிக்கும் உரிமை இருப்பதில்லை.

பெண்களதும் சிறுமியர்களதும் பொதுவான ஆரோக்கியம்பற்றிய அக்கறையின்மையைப் புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இரத்தச்சோகை நோய் ஆண்களை விடப் பெண்களிடம் கூடுதலாகக் காணப்படுகிறது. பல சமூகங்களிலும் வறுமையின் காரணமாகப் பாதிக்கப்படுவது பெண்கள் என்பதும், பெண் குழந்தைகள், ஆண்குழந்தைகளை விடக் குறைவாக உணவுண்ணவேண்டும் என்று வலியுறுத்துவதும், பெண்களின் மந்த போஷாக்குக்கும், இவர்களின் இடுப்பெலும்பு சரியான முறையில் வளர்ச்சியடையாமல் போவதற்கும் வழிவகுக்கிறது. இதனால் பிரசவகாலங்களில் பெண்கள் பல்வேறு சிரமங்களை எதிர்நோக்குகின்றனர், மரணமும் சம்பவிக்கிறது. பிரசவங்களில் 25% சதவீதமானவை எடை குறைந்த குழந்தைகளாகப் பிறக்கின்றன. குழந்தைப்பேற்றின் பின்பு சரியான முறையில் பாலுட்டமுடியாத நிலையும் காணப்படுகிறது.

இவற்றை விட மிகக் கடினமான, சக்தியை அதிகளவு இழக்கக்கூடிய தொழில்களில் ஈடுபடும் பெண்கள் இழந்த சக்தியைப் பெறும், ஈடுசெய்யும் வகையான உணவுண்ணவேண்டுமென்பதும், ஆரோக்கியமற்ற குழலில் சேவை செய்யும் பெண்களையும் கவனத்தில் எடுக்கவேண்டும்.

இது தொடர்பாக பீஜிங் மகாநாட்டில் எடுத்த தீர்மானத்தின் படியும், பெண்கள் சாசனத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் உரிமைகளையும், சிபார்சுகளையும் அங்கீசரிக்கும் விதமாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவேண்டும் என விரும்புகின்றோம்.

1. ஆரோக்கியம், பராமரிப்புப்போன்ற தகவல்கள், போதனைகள் பெண்களுக்குச் சமமான முறையில் கிடைப்பது - குடும்ப ஆகார வளம் சமமாகப் பகிரப்படல்.
2. உடலுறவுமூலம் பராவும் நோய்கள் பற்றிய தகவல், போதனை, ஆலோசனை, பரிகாரம், பெண்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும்.
3. பெண்கள் உடல், உள் ஆரோக்கியத்தைப் பேணும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள்.
4. உயர்ந்த தரத்தில், பராமரிப்பு, குழந்தைப்பேறு, பிரசவகாலம், பிள்ளைப் பராமரிப்பு கிடைத்தல்.
5. இனவிருத்தியைத் தீர்மானிக்கும், கட்டுப்படுத்தும் உரிமை, தகவல், கல்வி, ஆலோசனை, சேவைகள், குடும்பத்திட்டச் சாதனைகள் கிடைக்கும் நிலை.
6. குடும்பத்திட்டக் காலைகள் ஆண் - பெண் இருபாலாரையும் சமமாகக் கருத்திற்கொள்வது.
7. போரினாலும், வன்செயல்களினாலும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் ஆரோக்கியத்தைக் கண்காணிக்கும் நடவடிக்கை.
8. சட்டரீதியான கருச்சிடைவு.

பெண்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய போதுக்கு, உடற் செயற் பாடுகள் பற்றிய தகவல்கள், தெளிவு பெண்களுக்குக் கிடைக்கும் போது பின்தங்கிய, சுகாதார வசதிகள் குறைந்த கிராமங்களில் வாழும் பல பெண்களின் உயிர்களைக் காப்பாற்றலாம்.

1. பெண்களின் சுகாதாரப் பிரச்சினைகளை எப்படித் தீர்ப்பது.
2. மருந்துகளின் சரியான பயன்பாடு.
3. வைத்தியத்துறை உதவியைப் பெறல்.
4. உடல் எவ்வாறு இயங்குகின்றது.
5. மாதவிடாயும் அது தொடர்பான நோய்களும்.
6. அதிக இரத்தப்போக்கு.
7. சுகமாயிருப்பதற்கான உணவுண்ணல்.
8. குடும்பத்தைத் திட்டமிடலும் - திட்டமிடல் சாதனங்களும்.

9. கருச்சிதைவு - அது தொடர்பான நோய்கள்.
10. ஆரோக்கியமான உடலுறவு.
11. பாலுறவும் அது தொடர்பான நோய்களும்.
12. சிறுநீர்த்தொகுதியில் ஏற்படும் நோய்கள்.
13. எயிட்ஸ்.
14. மார்பகப் பரிசோதனை - புற்றுநோய்.
15. சிறுமியரின் சுகாதாரம் - பூப்படைதல்.
16. வயது முதிர்ந்த பெண்களின் சுகாதாரம்.
17. பெண்களுக்கெதிரான பாலியல் வல்லுறவும் - பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுள்.
18. உளரீதியான சுகாதாரம்.
19. அங்கவீனமுற்ற பெண்கள்.
20. இடம்பெயர்ந்திருக்கும் பெண்கள்.

இன்றைய காலகட்டத்தில், எவ்வளவோ பிரச்சினைகளிருக்க ஏன் பெண்களின் சுகாதாரத்தில் அதிக சவனம் செலுத்தவேண்டுமெனப் பலர் நினைக்கலாம். ஆனால் இன்றைய யுத்த சூழலில், பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களும், சிறுமியரும், உளவியற பிரச்சினைகளுக்கும், மூளைக்கோளாறுகளுக்கும் ஆளாகியுள்ளனர். பட்டினியும், குடும்பத்தில் ஆண்கள் இல்லாமல்போக பெண்களே முழுக் குடும்பச் சுமையையும் தாங்கும் உழைப்பாளராக மாறுவது அதிகரித்துவரும் இச்சூழலில் மெல்ல மெல்லச் சீர்குலைந்துபோகும் இந்த விடயம் கவனமாகக் கையாளவேண்டியதொன்றாகும்.

“வாழும் மரங்களையும் சனைகளையும்
காப்பாற்ற கிளர்ந்தெழுங்கள் !
மலைகளைத் தோண்டுதலைத் தடுத்திடுங்கள் !
சரங்கங்களால் நம் காடுகளும்
சனைகளும் அழிந்தேபோகும் !
வாழ்விற்கான போராட்டம் எழுகிறது !”

— பின்சௌலானி.

— யுத்த சூழலில் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறையும், கிருஷாந்தி குமாரசாமியும்... —

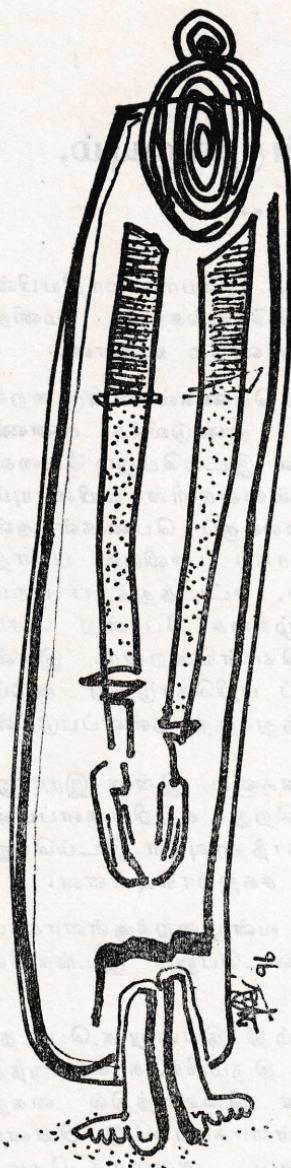
வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசங்கள் யுத்த பூமியாக மாறியபின் அர், பாதுகாப்பற்ற குழ்நிலையும், வன்செயல்களும், மனித உரிமை மீறல்களும் தொடர்ந்து நடந்தவண்ணமே உள்ளன.

பிரச்சினை ஏற்படும் பகுதிகளில் வாழும் பெண்கள் வன்முறைச் சம்பவங்களுக்கு முகங்கொடுக்க நேர்கிறது. குண்டுவீச்சு, கண்ணி வெடி, மோட்டார்க் குண்டுத் தாக்குதல்கள் இடம்பெறும் வேளையில் தம் உயிரையும், குடும்பத்தினர், பிள்ளைகளின் உயிரையும் பாதுகாக்கவேண்டிய இக்கட்டான குழ்நிலைக்குப் பெண்கள் தள்ளப்படுகிறார்கள். யுத்தத்தின் காரணமாகப் பாலியல் பலாத் காரம், சித்திரவதை, காணாமற்போதல், சட்டத்துக்குப் புறம் பான் மரண தண்டனைகள், சிறை வாழ்க்கை போன்ற அசாதாரண நிழம்புகளையும் பெண்கள் எதிர்க்காள்கின்றனர். இதன் காரணமாக இப்பெண்கள் கணவன்மாரைப் பறிகொடுத்து குடும்பத்தின் பிரதான உழைப்பாளர் பாத்திரத்துக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர்.

கிழக்குப் பிரதேசத்தில் வாழும் பெண்களும் இன்று இராணுவத்தினரின் வன்முறைக்கு ஆளாக நேரிடுகிறது. சுற்றிவளைப்பின் போதும், பொது இடங்களிலும் பல தொந்தரவுகள் இடம்பெறுகின்றன. இவ்வாறான இம்சைகள் இன்று சகஜமாகியுள்ளன.

போர்ச் சூழலில் பெண்ணே அதிகம் வன்முறைக்குள்ளாக்கப் படுகிறாள். இதனை உலகில் போர் நடைபெறும் இடங்களில் எல்லாம் காணலாம்.

1996 ஆம் ஆண்டு புரட்டாது மாதம் 7 ஆம் திங்கியன்று க.பொ.த. உயர்தரப் பரிட்சையெழுதிவிட்டு வீடு திரும்பிக்கொண்டிருந்த வேளை கைதடி பொலிஸ் பரிசோதனை நிலையத்தில் கைது செய்யப்பட்டு பாலியல் பலாத்காரத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டு, பின்னர் கொலை செய்யப்பட்ட கிருஷாந்தி பற்றியும், அவரைத் தேடிச் சென்றபோது கொலையுண்— அவரது தாயார், சகோதரன், அயல் விட்டார் ஆகியோர் பற்றியும் செய்திகள் தேசியப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. இதன்பின் இக்கொடுரைத்தைச் செய்தோரைக் கைது செய்து விசாரிக்குமாறு பல மனித உரிமை, பெண்கள்

உரிமை அமைப்புக்கள் இடைவிடாது வற்புறுத்தியமையாலும், கிருஷாந்தி யின் தங்கையின் விடாப்பிடியான விண்ணப்பங்களாலும் அரசாங்கம் இக்குற்றம் குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. தற்போது இவ்வழக்கு விசாரணையிலுள்ளது. காலப்போக்கில் இது மறக்கப்பட்டுவிடவும் கூடும். ஆனால் யுத்த காலங்களில் பெண்களுக்கெதிராகக் கட்டவிழ்த்துவிடப்படும் வன்முறைகளுக்கெதிராகப் பெண்கள் உரிமையில் அக்கறை கொண்ட நிறுவனம் என்ற வகையில் குரல் கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாகும்.

ஒரு நாட்டில் உள்நாட்டு மோதல்கள் இடம்பெறும்போது மேற்கொள்ளப்படும் பாலியல் பலாத்காரங்கள், வல்லுறவுகள், வன்முறைகள் யுத்தக்குற்றங்களே என ‘ஜெனிவா சாசனத்தின்’ இரண்டாவது உறுப்புரை வெளிப்படையாக உறுதிசெய்கிறது.

இக்குற்றத்தில் சம்பந்தப்பட்ட வர்கள் கைது செய்யப்பட்டு வழக்குகள் விசாரணைக்கெடுக்கப்பட்டிருப்பது சற்று ஆறுதலான விடயமாக இருந்தாலும் இவ்வழக்கு சாதாரண சட்டத்தினிழ் விசாரிக்கப்படும் போது, குற்றவாளிகள் சரியான முறையில் தண்டிக்கப்படாமல் விடக்கூடிய சந்தர்ப்பமும் இருக்கிறது.

கிருஷாந்தி மீதான பாலியல் பலாத்காரம் ஒரு யுத்தக் குற்றம் என அங்கீகரிக்கவேண்டுமெனவும், குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படவும் வேண்டுமெனக் கோரி, இன்று பல மனித உரிமை, பெண்கள் உரிமை நிறுவனங்கள் குரல் கொடுத்துவருகின்றன.

இதைவிட கொழும்பு மனித உரிமை அமைப்புகளும், பல பெண்கள் அமைப்புக்களும் ஒன்றிணைந்து கொழும்பு ஸஹட்பார்க்

சந்தியில் இரண்டு நாட்களுக்கொருமுறை மறியல் போராட்டத்தை வழக்கு விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்வரை தொடர்ந்து நடத்தின.

குடும்ப சேவகள் மையம், பெண்கள் ஆய்வுக்கான மையம், மலையகப் பெண்கள் அரங்கு, இன்போம், காந்தாசக்தி, மனித உரிமைக்கும் அபிவிருத்திக்குமான சட்டத்தரணிகள், மூல்விம் பெண்கள் ஆராய்ச்சி செயல் முன்னணி, சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்க பெண்கள் பிரிவு, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகப் பெண்கள் சங்கம், தொடர்புசாதனப் பெண்கள் கூட்டு, பெண்ணின் குரல், சமாதானத்துக்கான பெண்கள், வுமன் இன் நீட், பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம் - கண்டி, பெண்கள் அபிவிருத்தி நிறுவனம் - குருநாகல், பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம், பெண்களது குழல் மையம் ஆகிய பதினேழு பெண்கள் அமைப்புகள், ஐனாதிபதிக்குக் கூட்டாக, 30-10-1996 திகதியிட்டு எழுதிய கடிதத்தில் இந்த நிகழ்ச்சி யைப்பற்றிய தமது அதிர்ச்சியையும் கண்டனத்தையும் தெரிவித்தது மாத்திரமின்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தன.

“ஆயுதம் பயன்படுத்தப்படும் போர்களின்போது இடம்பெறும் பெண்கள்மீதான பலாத்காரம், தற்போது, சர்வதேச சமூகத்தில் ஒரு யுத்தக் குற்றமாக நோக்கப்படுவதுடன் மனித சமூகத்துக்கு எதிரான ஒரு குற்றமாகவும் கருதப்படுகிறது. இக்குற்றம் இழைத்தவர்களை விசாரிப்பதற்கும், தண்டிப்பதற்கும் உடனடியாக அக்கறையான முயற்சிகள் எடுக்கப்படவேண்டும் ”

கிழக்குப்பிராந்தியப் பெண்களது அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் கூட்டமைப்பைச் சேர்ந்த எட்டு பெண்கள் அமைப்புக்கள் கையொப்பமிட்டு ஐனாதிபதிக்கு விண்ணப்பம் ஒன்றை அனுப்பி வைத்தன.

மாண்புமிகு ஐனாதிபதி,
ஐனாதிபதி செயலகம்,
கொழும்பு.

24-11-1996.

அம்மணி,

இவ்வருடம் செப்டம்பர் மாதம் 7ஆம் திகதி யாழிப்பாணத்தில் சன்னிடிக்குளி மகளிர் கல்லூரி மாணவியான 18 வயதுடைய கிருஷாந்தி குமாரசாமி பரீட்சை முடிந்து பாடசாலையில் இருந்து வீடு திரும்பும் வழியில் இராணுவத்தினரால் கைது செய்யப்பட்டு மோசமான பாலியல் வதைக்குள்ளாகிக் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளார். அவரைத் தேடிக் குறிப்பிட்ட முகாமுக்குச் சென்ற அவரது தாயார், கோதரர், அயல்வீட்டார் ஆகிய மூன்று பேர் கொலை செய்யப்பட்டு அவர்களின் உடல்களும் புதைக்கப்பட்டன.

இச்சம்பலம் குறித்து 'கிழக்குப் பிராந்திய பெண்கள் நிறுவனங்களின் கூட்டமைப்பு' ஆகிய நாம் எமது வன்மையான கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் குற்றவாளிகள் சட்டத்தின்மூன் நிறுத் தப்பட்டுக் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படவேண்டும் எனவும் கோருகிறோம்.

யாழிப்பாணத்தில் கிருஷாந்தி மாத்திரமன்றி வேறும் பல பெண்களும், பாடசாலை மாணவிகளும் இராணுவத்தினரால் பலாத் காரப்பட்டுத்தப்பட்டுள்ளன, கொலை செய்யப்பட்டுள்ளன மை தொடர்பான தகவல்களும் இன்று வெளிவருவதைத் தாங்களும் அறிவீர்கள் என நம்புகிறோம்.

வடக்கில் மாத்திரமன்றி கிழக்கிலும் இவ்வாறு பெண்கள்மீது இராணுவத்தினரால் பிரயோகிக்கப்படும் பாலியல் வன்முறைகளும், பலாத் காரங்களும் பத்திரிகைகளில் வெளியாகியுள்ளன. இதன்காரணமாக ஓவ்வொரு நாளும் இரவு நேரங்களில் குறிப்பாகக் கிராமப் பெண்கள் பெரும் அச்சத்துடனேனே பொழுதைக் கழிக்கின்றனர். இது பெண்களது இயல்பான வாழ்க்கையையே பாதிக்கிறது.

அரசியல் வன்செயல்களின்போதும், உள்நாட்டுப் போர்களின்போதும் இவ்வாறு இராணுவத்தினால் மேற்கொள்ளப்படும் பலாத்காரங்கள் ஒரு யுத்தக் குற்றம் என்பதைப் பெண்கள் உரிமைகளில் அக்கறையுள்ள தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வீர்கள் என எண்ணுகிறோம்.

எனவே கிருஷாந்தி விடயத்தை ஒரு யுத்தக் குற்றமாக அங்கீகரித்து, இது தொடர்பாகக் கைதாகியுள்ளோரை விசாரித்துப் பொருத்தமான தண்டனை வழங்கவேண்டும் எனவும், பெண்களுக்கு எதிரான இத்தகைய அநீதிகள் இலங்கையின் எப்பகுதியிலும் நடைபெறாமல் இருக்கத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமாறும் தங்களைக் கோருகிறோம்.

நன்றி.

இப்படிக்கு

கிழக்குப் பிராந்திய பெண்கள் நிறுவனங்களின் கூட்டமைப்பின் சார்பில்,

1. சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம்.
2. தொழில் செய்யும் பெண்கள் அக்கங்கம்.
3. மகாசக்தி.
4. பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் அரங்கம்.
5. பெண்கள் அபிவிருத்தி மன்றம்.
6. கிறிஸ்தவ இளம் பெண்கள் சங்கம்.
7. நட்புறவாளர் ஒன்றியம்.
8. உழைக்கும் மகளிர் அபிவிருத்தி மன்றம்.

சிவரமணி கவிதைகள்

1. இரவு

எனக்கு உறங்க வென்றொரு

வெற்றுக் கட்டில்

நிறங்கள் அழிந்த

வெள்ளைப் போர்வை.

இருந்தால்

உப்பிப்போன தலையணை

கனவுகளால் நிரப்ப

வசதியாய் இருக்கும்

முதுகை நீட்டி இருளை

விழுங்க

உறங்க என்றொரு

வெற்றுக் கட்டில்.

இவைகள் போதும்

இரவை விழுங்க

இவைகள் போதும்.

ஆனால்

சுவரின் வழியே

யன்னல் அல்லது

ஒரு சிறு துவாரம்

நாளை காலை

குரியன் என்னை

சந்தித்தல் வேண்டும்.

2. தெரிந்து கொண்டவைகள் பற்றி
பேசாது இருக்கும் மௌனம்.....

எல்லாச் சத்தங்களும் அச்சமுட்டக் கூடியவை
கூரையின் மீது எலிகள்
விடாப்பிடியான வேகத்துடன்
பிராண்டிக் கொண்டிருக்கின்றன.

சில் வண்டுகள்
இரவின் அமிழ்ந்து போகும்
ஒசைகளின் இடைவெளிகளை
நிரப்ப முயன்றன.
ராணுவ வீரர்கள்
வீட்டைக் கடந்து செல்வதற்கான
மெல்லிய அடையாளங்கள்
ஒரு தீர்க்கதறிசி கடந்துசெல்லும் போது
ஏற்படக் கூடிய
இறுதிப் பயங்களின் தொடக்கம்.

நான்
அச்சம் கொள்ள முயல்வதைத்
தடுக்கும் போதும்
எனது நிழல்களும்
துப்பாக்கி கொண்டதாய்
பயமுறுத்தும்.
கனவில்
கனவுக்குப் பதிலாய்
மரணம் தெரிகிறது.
எனினும் ஒரு குழந்தையை
அனைத்துக் கொள்ளவும்
முத்தமிடவும்
மெல்லிதாக விழிகளைத் திறந்து
சிரிப்பதைப் பார்க்கவும்
எழும் ஆசைகள் பற்றி
நான் பேசாது இருக்கிறேன்.

இரவு
பயங்களை நீட்டியபடி
கடந்து செல்கிறது.

வினாவீடு கூடி பொரி கூடி கூத்துக்கூடி கூத்து கூத்து
கூத்து கூத்து வினா வினா கூத்துக்கூடி பிரசாரம் கூத்துக்கூடி
வினா வினா வினா வினா கூத்துக்கூடி வினா வினா வினா கூத்துக்கூடி
வினா வினா வினா வினா வினா கூத்துக்கூடி வினா வினா வினா கூத்துக்கூடி

இன்னும் சில அரங்கேற்றங்கள்

ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம்.

அம்மாவுக்கும் அப்பாவுக்கும் அவர்களின் குழந்தைகளாகிய
எங்கள் மூவரிலும் கோபம். பெரியண்ணா வீட்டுக்குவருவது
குறைவு. வேலை செய்யுமிடம் எங்கள் வீட்டுக்கு அதிக தூரத்தில்
இல்லை என்றாலும் அவன் எங்களுடன் இருக்காமல் தன் சினே
கிதர்களுடன் வீடு எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டான்.

எனக்கு இரவெல்லாம் சரியாகத் தூக்கமில்லை. ஆனாலும்
அந்த ரெயினில் கால் வைத்தலும் வழக்கம் போல் ஒரு புத்தகத்
தைக் கையில் எடுக்கிறேன். ‘எதோ ஒரு’ புத்தகமில்லை. ஒரு
கொஞ்ச நாளாக Freud தியறிகளில் ஒரு விருப்பம். எனது சிநேகிதி
சைகோலஜி செய்வதும் அவள் விழுந்து விழுந்து Freud ஜப் பற்றிப்
படிப்பதும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம் ரெயின் முழுவதும்
மனித முகங்கள். ஒருத்தரை ஒருத்தருக்குத் தெரியாது. ஒவ்வொரு
தரமும், அல்லது எனக்கு மனதில் சோகமான நேரங்களில் என்றா
லும் என்னை இந்த மனிதர்களுடன் பிணைத்து எதோ ஒர்
உறவைத்தேட யோசிக்கிறேன்.

நாங்கள் எல்லாம் ‘வெற்று மனிதர்களாய்’ அந்த ரெயினில்
குவிந்துகிடப்பது போன்ற பிரமை. ஒவ்வொருத்தரும் எங்கள்
மனதுக்குள் ஒவ்வோர் உலகத்தில் உறவாடிக்கொண்டிருப்போம்.
ஒரே ஒரு உறவு, இவர்களுடன் நான் ஒவ்வொரு நாளும் காலை 7.45 ரெயின் எடுத்து 8.30 மனிக்கு யூஸ்ரன் ஸ்ரேசனுக்குப் போகி
றேன். அதன்பின் ஒவ்வொருத்தரும் ஒவ்வொரு திசைகளில் பிரிந்து
போகிறோம். பின்னேரங்களில் 6.05 ரெயினுக்கு நான் ஒடிவரும்
போது பெரும்பாலான மனிதர்களை மீண்டும் பார்க்கிறேன். ஒரு
கூட்டத்துடன் என்னைப் பிணைத்துக்கொள்கிறேன்.

ஒருதரம் யூஸ்ரன் ஸ்ரேசனில் ஜீ ஆர். ஏ. காரர் குண்டு
வைத்திருப்பார்கள் என்ற சந்தேகத்தில் எங்களை ரெயினால்
இறக்கிவிட்டபோது ஒரு அரை மனிதத்தியாலம் ஸ்ரேசனுக்கு வெளி
யில் நாங்கள் காத்திருந்தோம். ஒருத்தருடன் ஒருத்தர் பேசிக்
கொள்ளவில்லை. ஒரு நாடக மேடையின் நாடகங்களா?

ரெயின் ஓடத்தொடங்கியதும் நான் Freud இன் Psycho-analysis இல் கண்களைப் பதிக்கிறேன். மனம் மட்டும் வீட்டுக்கு ஒடிப்போய்விட்டது. புத்தகத்தில் கவனம் செல்லவில்லை. முன் விருக்கும் வெற்று மனிதர்களில் முகம் பதிக்காமல் கண்களை மூடிக்கொண்டால் அம்மாவின் கலங்கிய கண்களும், அப்பாவின் தொங்கிய முகமும் தெரிகிறது.

அக்கா ஒன்றிரண்டு நாட்களாக வீட்டுக்கு வரவில்லை. அண்ணா கிழமைக் கடைசியில் எப்போதோ எட்டிப்பார்ப்பான். என்னை மட்டும் ஹாஸ்டலில் இருந்து படிக்காமல் வீட்டிலிருந்து போகச் சொல்லி விட்டார்கள்.

ஒவ்வொரு நாளும் இரண்டு மணித்தியாலத் துக்கு மேல் பிரயாணத்தில் போகிறது. அந்த நேரத்தைப் படிப்பில் செலவிடலாமென்றால் அம்மாவுக்கு அது பிடிக்கவில்லை. “படிக்க வேண்டிய பிள்ளை எப்போதும் வீட்டிலிருந்து படிக்கும்தானே” என்று சொல்லிவிட்டாள்.

அம்மாவுக்கு நானும் அக்கா மாதிரிப் போய்விடுவேனோ என்ற பயம். அக்காவை அசல் தமிழ்ப் பெட்டைகள் போலத்தான் அம்மா வளத்தாவாம். அவள் இப்படிச் செய்யலாமோ என்று அம்மா முக்கைச் சீறிக்கொள்கிறாள்.

“உங்களின் நல்ல வாழ்க்கைக்காக நாங்கள் எவ்வளவு கஷ்டப் பட்டோம்.” அம்மா இப்படித்தான் நேற்று என்னைப் பேசிக் கொண்டிருந்தாள். வீட்டுக்குப்போகவே சிலவேளை மனம் ஏரிச்சல் படுகிறது.

கொஞ்ச நாட்களாக அப்பா சரியாகச் சாப்பிடவில்லை. அது ஒரு விதத்தில் அவர் உடம்புக்குச் சரிதானே என்று சொல்ல நினைக்கிறேன். அப்பாவுக்கு நல்ல உடம்பு. High Blood pressure என்று டாக்டர் சொல்லிவிட்டாராம். அதனால் அப்பா உடம்பு மெலிந்தால் நல்லதென்று நினைக்கிறேன். ஆனால் அப்பா சாப்பிடாமலிருப்பது டாக்டர் Hypertension என்று சொல்லிவிட்டாரென்றல்ல. அக்கா அவருக்கும் அம்மாவுக்கும் பிடிக்காத ஒருத்தனை கல்யாணம் செய்யப்போகிறாளாம். அம்மா அடிக்கடி முக்கைச்சீறி அழுதபடி எங்களைத் திட்டிக்கொண்டிருக்கிறாள். அப்பா தன் அறைக்குள் அஞ்ஞாத வாசம் செய்துகொண்டு “எங்களைச் சரியாக வளர்க்கவில்லை” என்று அம்மாவைத் திட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்.

அப்பாவைப்பார்க்க அவரின் சிநேகிதர்கள், அதாவது எங்கள் குடும்ப நண்பர்கள் வந்தார்கள். வண்டனில் பிள்ளைகளை வளர்க்கும் கஷ்டங்களைப்பற்றி ஒரு குட்டி மாநாடு நடத்தினார்கள். “எங்கள் குழந்தைகளுக்காக எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டோம். இந்தக் குழந்தைகள் தங்களுக்கு வயதுவந்ததும் எங்கள் கலாசாரத்தைப்

பண்பாட்டை மறந்து தங்கள் விருப்பப்படி ஆட வெளிக்கிடுதுகள்.” மஞ்சளா மாமி இப்படித்தான் போன கிழமையிலிருந்து சத்தம் போட்டா. மஞ்சளா மாமியின் ஒரு மகள் கல்யாணமே வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டாளாம். அதற்கான காரணத்தை மஞ்சளா மாமி போனபின் அம்மாவும் சத்தியா மாமியும் குசுகுசுத்துக் கொண்டார்கள். என்னைக் கண்டதும் பேச்சை நிறுத்திக்கொண்டார்கள். ‘இதெல்லாவற்றையும்’ தெரிந்துகொள்ளும் வயது எனக் கில்லையாம்.

எனக்குச் சிரிப்புத்தான் வந்தது. அதை நினைத்ததும் என் முகத்தில் அதன் பிரதிபலிப்புத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். நினைவிலிருந்து கண்களைத் திறந்ததும் முன்னாலிருந்த பிரயாணி என்னை உற்றுப்பார்த்தார்.

இந்தப் பிரயாணிக்கும் அம்மாவுக்கும் என்ன வித்தியாசம்? என்னைப்பற்றி இவர்களுக்கு என்ன தெரியும்? எனக்கு இருபது வயது. வண்டன் யூனிவேர் சிற்றியில் Biology செய்கிறேன். இந்த வருட Project மிக கஷ்டமானது. Sexual Practices and HIV Infection என்ற கட்டுரை ஒன்றைப் போனவாரம்தான் எழுதி முடித்தேன். அந்தக் கட்டுரை எழுத நான் எவ்வளவுதாரம் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டியிருந்தது; என்னென்ன அறிந்துகொண்டேன் என்று என் தாய்க்குத் தெரியாது.

அவனுக்கு நான் அவளது செல்ல மகள். முன்றாவது சின்ன மகள். அம்மா பாவம். நிறையச் சிதனம் கொடுத்து மிகப் படித்த அப்பாவைக் கல்யாணம் செய்திருப்பாள். வண்டனுக்குவந்து நாங்கள் எல்லாம் பாடசாலைக்குப் போகத்தொடங்க வீட்டிலிருக்கப் பயந்து ‘செயின்ஸ்பரி’யில் வேலை எடுத்துக்கொண்டாளாம்.

கவுண்டரில் ரில் அடிக்கத் தெரிந்துகொண்ட அம்மா, தன் வளரும் குழந்தைகளின் வாழ்க்கையின் மாற்றத்தை, உடல் வளர்ச்சியை எடைபோடுவதுடன் மட்டும்தானா கண்டுகொண்டாள்?

அடுத்த ஸ்ரேசனில் எனக்கு முன்னாலிருந்த பிரயாணி இறங்கி விட இன்னொருத்தர் வந்து உட்கார்ந்துகொள்கிறார். இவ்வளவு தாரமும் பச்சைப் பசேலென்று தெரிந்த இடங்களை அடிக்கடி சந்தித்த கண்கள் இனி எதிர்வரும் வண்டன் கட்டிடங்களைச் சந்திக்கவேண்டும்.

நான் திரும்பவும் கண்களை மூடிக்கொள்கிறேன். அண்ணா வந்து சேர்கிறான் என் கண்களுக்குள். அண்ணா ராஜேந்திரன் வாட்டசாட்டமானவன். எனக்கும் அவனுக்கும் எட்டு வயது வித்தியாசம். அவனைப்பற்றிய முதல் நினைவு எனக்கு மூன்று வயதாக

இருக்கும்போது என்று நினைக்கிறேன். நாங்கள் அப்போதுதான் வண்டனுக்கு வந்திருந்தோமென்று ஞாபகம். வாங்கிய வீட்டுக்குப் பின்னால் ஒரு பெரிய ஊஞ்சல் இருந்தது. அண்ணா என்னை ஊஞ்சலில் ஏற்றி ஆட்டிக்கொண்டிருந்தான். நான் தவறிவிழுந்து அடிப்பட்டபோது ஆவென்று அலற, அப்பா அலறிப்புடைத்துக் கொண்டு ஓடிவந்தார். அப்பா அண்ணாவைத் திட்டினார்.

அண்ணாவுக்குச் சரியான அடி. அப்பா மிகவும் பொல்லாதவர். அடியாத மாடு படிக்குமா? என்று அண்ணாவுக்கு அடிப்பார். “மாடு மாதிரி வளர்ந்திருக்கிறாய்; ஒரு சின்னப் பெண் பிள்ளை யைப்பார்க்கத் தெரியவில்லை.” அப்பா அண்ணாவை அடித்ததை என்னால் மறக்கமுடியாது. அப்போது அண்ணாவுக்குப் பதினொரு வயது. அம்மா அளவுக்கு வளர்ந்திருந்தான். அம்மாவின் உயரம் ஐந்தடி.

அப்பா அண்ணாவை அடிக்க, நாங்கள் ஓலமிட, அம்மா இடையில் ஓடிவந்துவிழு, பக்கத்து வீட்டுக்கார வெள்ளைக்காரன் வேலியால் எட்டிப்பார்க்க..... அந்த நாடகம் என் மனதத்திட்டு அகலவில்லை. “இந்தப் பேயன் என்னென்று பெண் பிள்ளைகளைப் பார்ப்பான். அவளைவ யாரோடும் ஓடினாலும் இவன் ஆவென்று நிற்கப்போறான்.”

அப்பா இப்படி எத்தனையோதரம் அண்ணாவைப் பேசியிருக்கிறார். தகப்பன், மகன் உறவை Freud தியறிமுலம் எனது சிநேகிதி நேச்சல் போன்றிமை விளங்கப்படுத்தத் தத் தொடங்கியபோது அண்ணாவையும் அப்பாவையும் நினைத்துக்கொண்டேன்.

அண்ணா அப்பா சொன்னது போல் அவனின் தங்கைகள் யாரோடாவது ஒட்டமுதல் தானே வீட்டைவிட்டுப் போய்விட்டான். யூனிவர்சிற்றியால் அண்ணா வெளிக்கிட்டு வண்டனுக்கு வெளியில் ஒரு வேலை கிடைத்தபோது, எப்போது இந்தச் சந்தர்ப்பம் என்று காத்திருந்தவன்போல். தன்னோடு வேலை செய்யும் சிநேகிதர்களுடன் ஒரு வீடெடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டான். “வீட்டிலிருந்து பிரயாணம் செய்திருக்கலாம்.” அப்பா உறுமினார். அண்ணா இப்போது அப்பாவை விடக் கூட வளர்ந்திருக்கிறான். அம்மா வழக்கம்போல் கண்களைத் துடைத்தாள். “சாப்பாடு எப்படியோ?” அம்மா வடையும் மீன் பொரியலும் செய்து கட்டிக் கொடுத்தாள்.

அக்கா அந்த வருடந்தான் யூனிவர்சிற்றிக்கு எடுப்பட்டிருந்தாள். அவள் இந்த நாடகத்தில் அதிகம் பங்கெடுக்கவில்லை. அக்காவில் அம்மாவுக்கு ஒரு பெருமை. அக்கா பார்க்க அழகாக இருப்பாள். ஒரு நல்ல தமிழ்ப்பிள்ளையாக வளர்க்க எத்தனையோ முன்னேற்

பாடுகள். அந்தக்காலத்தில் வண்டனில் நடன அரங்கேற்றம் செய்த வர்களில் அக்காவும் ஒருத்தி. எங்களுக்குத்தெரிந்த மாமாவின் பெண்ணொருத்தி நடன அரங்கேற்றம் வைத்ததைவிட ஆடம்பர மாக வைக்கவேண்டுமென்று அப்பா வங்கிக் கடனும் எடுத்தார். அக்கா அரங்கேற்றம் நடந்தபோது மிக்மிக அழகாக இருந்தாள். நடனத்தின் பாரம்பரியம் தெரிந்ததோ இல்லையோ பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம் நடந்தது.

அப்பாவும் அம்மாவும் மிகப் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். தமிழ்ப் பண்பாட்டைத் தாங்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குப் படிப் பிக்கவேண்டிய அவசியத்தை அப்பா தன் சிநேகிதர்களுடன் ‘விஸ்கி’ ஊற்றியபடி விளக்கினார். அப்பா இரண்டு, மூன்று கிளாஸ் விஸ்கி எடுத்துக்கொண்டதும் தமிழ்க்கலாசாரம் பற்றி மிக ஆவேச மாகப் பேசினார். சேர்ந்திருந்த மாமாக்கள் சந்தோஷத்துடன் தலையாட்டிக்கொண்டனர்.

அம்மா கத்தரிக்காய்க் குழம்புவைத்து இட்லியும் வடையும் செய்ய, அப்பா எம். எஸ். சுப்புலட்சுமியின் பாடலைப் போட்டுக் கேட்டுக்கொண்டு விஸ்கிப் போத்தல்களைக் காலி செய்வார். எனக்கென்னவோ தமிழ்க் கலாசாரம் குழப்பமாகத்தன் தெரிந்தது. அம்மா மேல் வீட்டில் கோயில் வைக்க அப்பா Drink Bar கீழ் வீட்டில் வைத்திருக்கிறார். அக்கா யூனிவர்சிற்றி ஹாஸ்டலில் படிப்புக்காரணமாக நிற்கப்போகிறேன் என்று சொன்னபோது அம்மா தயங்கினாள். அப்பா எத்தனையோ கேள்விகள் கேட்டார். கடைசியில் அக்காதான் வென்றாள். யூனிவர்சிற்றி முடிந்து பெட்டி படுக்கைகளுடன் வீட்டுக்கு வந்தபோது அக்கா தன்னுடன் ஒரு வெள்ளையனையும் அழைத்துக்கொண்டுவந்து தன் சிநேகிதன் என்று அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் அறிமுகம் செய்துவைத்தபோது நான் A Level சோதனைக்கு விழுந்து விழுந்து படித்துக்கொண்டிருந்தேன். வீட்டில் பெரிய நாடகம் பரதநாட்டியத்தைவிடப் பெரிய அரங்கேற்றம்.

ரெயின் இன்னொருதரம் நின்றது. என்னை அறியாமல் இடது பக்கத்து ஜன்னலைத் திரும்பிப்பார்த்தேன். எப்போதும்போல் ‘அவன்’ ரெயின் நிற்பதைக்கண்டதும் பேப்பரை மடித்து வைத்துக் கொண்டு ரெயினில் ஏறவந்தான்.

அவன் ஒரு இலங்கையனாக இருக்கலாம். அல்லது இந்திய நாகவோ பாகிஸ்தானியாகவோ இருக்கலாம். என்னைவிட நாலென்து வயது வித்தியாசமிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அவன் வண்டனில் Share & Stock இல் வேலை செய்பவன் என்று நான் நினைத்ததற்கு ஒரு காரணமுண்டு. சிலவேளைகளில் எனக்கு

முன்னால் இருக்கும் இருக்கையில் அமர்ந்ததும் தன் சூட்கேசைத் திறந்து பைல்களைப் புரட்டுவான். தற்செயலாக நான் பார்க்க நேரிடும்போது அவன் பைல்கள் Stock & Share பற்றிய தகவல் களைக் கொண்டிருப்பதை அவதானித்தேன்.

அவன் இன்றும் எனக்கு முன்னால் உட்கார்ந்தான். நான் ஒரு Biology Student என்று அவன் தெரிந்திருப்பான் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் ஒருநாள் ரெயினால் இறங்கியபோது எனது புத்தங்கள் தவறிவிழ அவன் பறந்துபோன சில பேப்பர் களைப் பொறுக்கித்தந்து உதவிசெய்தான். நான் Viruses களையும் Bacteriaக்களையும் படித்துக்கொண்டிருப்பதை அவன் கட்டாயம் அவதானித்திருப்பான்.

அவன் முன்னால் உட்கார்ந்ததும் வழக்கம்போல் நான் நிமிர்ந்து பார்த்துவிட்டுக் குனிகிறேன். அதுதான் எங்கள் ‘ஹலோ’. அதற்கு மேல் ஏதும் பேசுவதற்கு இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

அவன் பெயர் பரமசிவமாகவோ, ரஹ்மாகவோ, சமரக்கொடி யாகவோ இருக்கலாம். எனது பெயர் வனிதா என்பது அவனுக்குத் தெரியாமலேயே இருக்கலாம். “Miss” மயில்வாகனம் என்று சொல்லி அலுத்துவிட்டேன். வனிதாவுடன் நிற்பது மனதுக்குச் சுகமாயிருக்கிறது.

இப்போது ரெயின் வண்டத்திலுக்குள்ளால் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. உடைந்த கட்டிடங்கள், உடைபடும் கட்டிடங்கள், வான் ஊவும் கோபுரங்கள், வாழத்தெரியாத - முடியா மனிதர்கள்; நான் Freud ஜி முடிவைத்துவிட்டு ஐன்னலால் வெளியில் பார்க்கிறேன். வீட்டைவிட்டுப்போன அக்காவைத் தேடுகிறேன். எனது அக்கா இங்கேதான் எங்கேயோ தன் வெள்ளைக்கார ‘போய்பிரண்டுடன்’ சீவிக்கிறாள். அக்கா கெட்டிக்காரி. எந்தச் சூழ்நிலையிலும் வாழ்ந்துகொள்ளலாள். அக்காவை ஏன் பெற்றோர்கள் விளங்க வில்லை?

அம்மாதான் துடிக்கிறாள். அப்பா தன் அறையில் புகுந்து படுத்திருக்க தெரிந்த மாமாக்கள் வந்து ஏதோ ‘செத்தலிடு’ நடந்ததுபோல் துக்கம் விசாரிக்கிறார்கள். இவர்களில் பலர் உள்ளோன்று வைத்து புறமொன்று பேசுபவர்கள். ‘அந்தப்பிள்ளை (அவாவது அக்கா) இப்படிச் செய்திருக்கக்கூடாது.’ வைத்திய நாதன் மாமா தன் ஊதிய வயிற்றைத் தடவிக்கொண்டு அம்மா விடம் சொன்னார். இவர் ஒரு காலத்தில்தான் காதவித்த சிங்கள செக்ரெட்டரியைக்கிட்டுவிட்டு மாயிசீதால்ட்சுமியை சீதனத் துக்காகச் செய்துகொண்டவர். என்று அம்மாவும் மஞ்சளா மாமியும் வடைக்கு உழுந்து அறைத்தபோது அலட்டிக்கொண்டார்கள்.

“என்னதான் இருந்தாலும் எங்கள் கலாசாரத்துக்கு நாங்கள் கெளரவும் கொடுக்கவேண்டும்.” இன்னொரு மாமி ஒப்பாளி வைத்துக்கொண்டார். அவள் மூன்றாம் கிளாஸ் விஸ்கி போகமுதல் வாய்திறந்து நான் கண்டதில்லை. ஒரு சாதாரண சம்பாசனங்க்கு முன்று விஸ்கி எடுப்பவள் வாழ்க்கையின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க எவ்வளவு விஸ்கி எடுப்பாள்?

அக்கா கடந்த இரண்டு, மூன்று வருடங்களாக அவளின் Boy Friend உடன் தொடர்புவைத்திருக்கிறாள். அவனைத் தமிழ்க் கலாசாரத்துக்காகத் ‘தியாகம்’ செய்துவிட்டு முன்பின் தெரியாத இன்னொருத்தனைத் தாவிக்கயிற்றால் பின்னைத்துக்கொண்டு கோயிலுக்கும் சந்தன குங்குமத்துக்கும் அவள் மனச்சாட்டியை அழித்துக்கொள்ளவா சொல்கிறாள்? தமிழ்க் கலாசாரம் என்பது பொய்மையின் மறுபெயரா?

“எக்ஸ்கியூஸ் மீ”

முன்னாலிருந்தவன் முதல் தரமாக என்னைப்பார்த்துக்கைதைக் கிறான். நிமிர்ந்து பார்க்கிறேன். அக்காவைப்பற்றி இவனிடம் சொல்லி அழவேண்டும்போல் இருக்கிறது.

அவன் கண்கள் அழகானவை. தலைமழிர் சுருண்டு நேர்த்தி யாய் வாரப்பட்டு, முகம் செமுமையாய்ச் சவரம் செய்யப்பட்டு.. நான் அவனை அளவிடுவதை அவள் தர்மசங்கடத்துடன் தாங்கிக்கொண்டான். அவன் கையில் “Whats on” இருந்தது. Bethovan Piano Concert இல் என் பார்வையைப் பதித்துக்கொண்டேன். அவன் என்ன சொல்லவந்தானோ தெரியாது. நான் அவன் சொல்வதைக் கேட்பதற்குத் தயாராய் இருப்பதாகக் காட்டிக்கொண்டேன்.

“கொண்சேர்ட்டுக்குப்போக இரண்டு ரிக்கட் வரங்கினேன். தங்கச்சிக்கு வரமுடியாதாம். எனக்குத் தனியாகப்போக விருப்ப மில்லை...” அவன் தயங்கினான். என்னை வாழ்க்கை முழுக்கத் தெரிந்தவன்போல் அவன் பேசினான். கையில் இரண்டு ரிக்கட்டுக்கொள்கிறுந்தன.

அவன் என்ன சொல்கிறான்? முன்பின் தெரியாத என்னைத் தன்னுடன் Bethovan Piano Concertக்கு வரச்சொல்கிறானா?

வருடத்தினால் அக்கா பழகிய தன் அன்பினைக்கு கல்யாணம் செய்துவைக்காமல் அம்மாவும் அப்பாவும் நாடாகும் ஆரங்கேற்றி கிறார்கள். இவனுடன் நான் இங்கவிழாயப்பர்க்கப்பேர்ண்ணால் அம்மா இட்டிலிக்குப் பதில் ஏதும் விஷத்தை விழுங்கிவிட மாட்டாளா?

நான் அவனைப் பார்த்தேன்.

“ரிக்கட் வீணாகிவிடும்...” அவன் மென்று விழுங்கினான்.

“முன்பின் தெரியாதவனுடன் Concert க்குப் போகக்கூடியவ ளாகவா நான் தெரிகிறேன்? எங்கள் யாரென்று இருவருக்கும் தெரியாது. இந்த ரெயினில் ஒவ்வொருநாள் காலையிலும் பிரயாணம் செய்யும் பிரயாணிகள் என்பதைத்தவிர வேறென்ன தெரியும்?

“நீங்கள்...” அவன் இன்னும் தயங்குகிறான். அவனுக்குப் பெயர் என்னவாக இருக்கலாம்? எனது அப்பாவின் பெயர் மயில் வாகனம். அந்தப்பெயர் இல்லாமல் வேறேதாகவும் இருக்கட்டுமே!

“உங்களுக்குத் தேவையானால் இதைப் பாவியுங்கள்.” அவன் ஒருபடியாகச் சொல்லி முடித்துவிட்டான். ஒரு சில நிமிடநேரத் தில் எனது மனதில் நடந்த நாடகத்துச்சு ஒரு முற்றுப்புள்ளி.

என்னவெல்லாம் எண்ணிவிட்டேன்? அவன் “எக்ஸ்கியூஸ் மீ” சொன்ன நேரத்திலிருந்து இந்த விநாடிவரை அவனை எத்தனை கதாபாத்திரங்களாக்கி என் மனதில் அரங்கேற்றிவிட்டேன்? இவனிடம் எனது அக்காலைப்பற்றி நிறையச் சொல்லவேண்டும்போல் இருக்கிறது.

“தாங்ஸ், எனக்கு நிறையப் படிக்கக்கிடக்கிறது.” நான் உண்மையான காரணத்தைச் சொல்கிறேன். என் மனதில் அம்மா, அப்பா, அக்கா, அவள் Boy Friend எல்லாரையுமிட Bacteriaவும் Virusesயும் முன் நிற்கின்றன. எனது படிப்பு சிந்தனையை அழுத்துகிறது. அக்காவுக்காக அம்மா, அப்பா நடத்தும் நாடக அரங்கேற்றத்தை நான் மனதிலிருந்து அகற்றவேண்டும். வாழ்க்கை ஒவ்வொரு நிமிடமும் மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கேற்ப நான் என்னை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். ரெயின் நின்றுவிட்டது. நாங்கள் அவசரப்பட்டு இறங்கிக்கொண்டோம். நான் ஒரு நாளைக்கு அவன் பெயரைத் தெரிந்துகொள்வேன்.

— நன்றி: நாழிகை, ஓகஸ்ட், 1993.

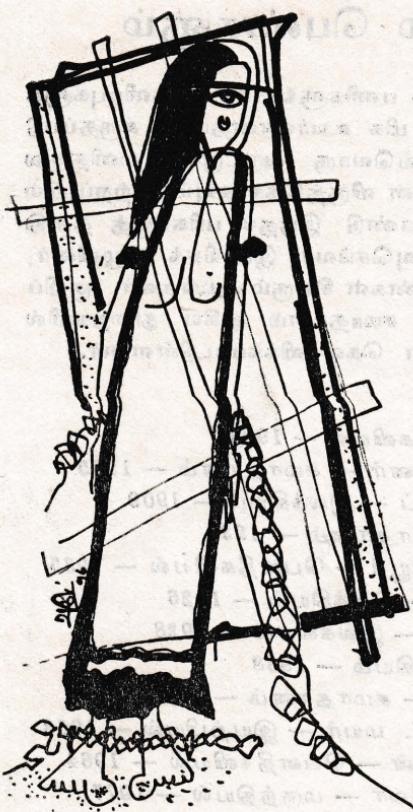
“கனவுகள் வேஷ்ப்புகளைக் கலைத்து
விரைவில் வீழித்தெழு
நிஜத்தை எதிர்கொள்
நின் பங்களிப்பைச் செய்.”

— மைத்ரேயி.

நோபல் பரிசும் பெண்களும்

இன்று உலகில் ஒருவர் ஆற்றிய பணிகளுக்காக, பங்களிப்புகளுக்காக அளிக்கப்படும் பரிசுகளில் மிக உயர்வானதாகக் கருதப்படுவது நோபல் பரிசு ஆகும். ஒவ்வொரு வருடமும், மனிதகுலமுன்னேற்றத்துக்காகவும், அறிவின் விருத்திக்காகவும் ஆற்றப்படும் பங்களிப்புகளைக் கவனத்தில்கொண்டு இந்தப் பரிசுக்குத் தகுதியானவர் என ஒருவரைத் தெரிவுசெய்வர் இப்பரிசுக் குழுவினர். இப்பரிசைப் பெற்றவர்களுள் பெண்கள் சிலரும் அடங்குவர். குறிப்பாக விஞ்ஞானம், இலக்கியம், சமாதானம் ஆகிய துறைகளில் ஆற்றிய பணிகளுக்காக அவர்கள் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

1. மேரி கியூரி — பெளதிகவியல் — 1903
2. பெர்த்தா வாண் சட்னர் — சமாதானம் — 1905
3. செல்மா லாகர்லோஃப் — இலக்கியம் — 1909
4. ஜேன் ஆடம்ஸ் — சமாதானம் — 1931
5. ஐரென் ஜோலியட் கியூரி — பெளதிகவியல் — 1935
6. கிரேஸியா டெல்டா — இலக்கியம் — 1926
7. சிக்ரிட் அண்ட் செட் — இலக்கியம் — 1928
8. பியர்ல் பெக் — இலக்கியம் — 1938
9. எமிலி கிரீன் பால்க் — சமாதானம் — 1946
10. மரியா ஜீயோ பெர்ட் மயர் — இயற்பியல் — 1963
11. டோரதி சி. கோட்கிண் — பெளதிகவியல் — 1964
12. ரோசலின் எஸ். யாலோ — மருந்தியல் — 1977
13. பார்பரா மக்ஸீன்டாக் — மருந்தியல் — 1983
14. ரீட்டா லெவி - மன்டால்சினி — மருந்தியல் — 1986
15. ஜெர்ட்டூஷ் பி. எலியன் — மருந்தியல் — 1988
16. காப்ரியேலா மிஸ்ட்ரல் — இலக்கியம் — 1945
17. நெல்லி சாக்ஸ் — இலக்கியம் — 1966
18. நாதின் கார்ட்டிமெர் — இலக்கியம் — 1991
19. டோனி மரிசன் — இலக்கியம் — 1993
20. பெட்டி வில்லியம்ஸ் — சமாதானம் — 1976
21. மெய்ரெட் காரிசன் — சமாதானம் — 1976
22. அன்னை தெரசா — சமாதானம் — 1979
23. ஆல்வா மிர்டால் — சமாதானம் — 1982
24. ஆங்சான் கு குயி — சமாதானம் — 1991
25. சிக்கோ பெர்டா மெஞ்சு — சமாதானம் — 1992
26. விஸ்வா லிம்போல்கா — இலக்கியம் — 1996

வெளிச்சத்துக்கு

வரும்

விபரங்கள்

பெண்கள் சமூகத்தில் எதிர் நோக்கும் பிரச்சனைகளை மறுத்து யதார்த்தமற்ற கருத்துகளையே பருப்புகின்ற தொடர்புசாதனங்கள், பெண்கள் அமைப்புகளின் தீவிர வற்புறுத்தல்களால், சமீப கால மாக பெண்கள் பிரச்சனைகள் தொடர்பான செய்திகளையும் வெளியிடுகின்றன. அங்கோன்று இங்கொன்றாக வெளிவரும் செய்திகளே இப்பிரச்சனைகளின் தீவிரத்தை உணர்த்தப் போதுமானவாகும்.

● ரூப்கண்வர் – ‘சதி’ கொலை வழக்கில் எதிரிகள் விடுதலை

1887ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 4ஆம் திகதி ராஜஸ்தானைச் சேர்ந்த ரூப்கண்வர் என்ற 18 வயது இளம் பெண்ணை அவளது கணவனின் சிறையுடன் சேர்த்து சதி எரிப்புச் செய்த தாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருந்தது. ரூப்கண்வரின் மாமனார் உட்பட 32 பேரை⁹ ஆண்டுகால விசாரணையின் பின்பு கடந்த அக்டோபர் மாதம் 11ம் திகதியன்று ராஜஸ்தான் நீமி-காதானா நீதிமன்றம் விடுதலை செய்திருக்கிறது.

ரூப்கண்வர் பல வந்த மரகத் தீழுட்டப்பட்டார் என்பதைக் கண்ணால் கண்ட சாட்சிகளை உதாசீனம் செய்து, ரூப்கண்வர் தற்கொலைதான் செய்தார், கொலை செய்யப்படவில்லை

யெனக் கூறி, இந்தச் 'சதி' சம்பிரதாயத்தில் நேரடியாகக் கெலந்துகொண்ட ரூப்கணவரின் மாமனாரான் சுமர்சிங், அவரது மூன்று புதல்வர்கள் உட்பட 32 பேரை இந்த நீதிமன்றம் விடுதலை செய்திருக்கிறது.

பெண்கள் அமைப்புத்தகவின் கோரிக்கையை ஏற்று 1987ஆம் ஆண்டில் உடன்கட்டை ஏறுவதைத் தடுக்கும் சட்டம் இந்திய அரசால் இயற்றப்பட்டிருந்தும்கூட, இவ்வாறான தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருப்பது, பெண்கள் விடயத்தில் அக்கறைகொண்ட அனைவரையும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியிருக்கிறது பெண்களுக்கு ஆதரவாக எவ்வளவு சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டாலும், மனதில் ஆழமாக வேறுன்றியிருக்கும் அடக்குமுறைச் சிந்தனைகளை ஒவ்வொரு சமூகமும் அகற்றமுண்மையாத வரையும், இவ்வாறான பாரபட்சங்கள் இடம்பெறுவதைத் தடுக்க இயலாமல் போகும்.

— வீரகேசரி, 8-12-96.

● குவைத்தில்

இலங்கைப் பணிப்பெண்கள் மரணம்

குவைத்துக்குப் பணிப்பெண்களாகச் சென்ற 12 பெண்கள் மர்மமாக மரணமடைந்துள்ளனர். இவர்களது சடவங்கள் அங்குள்ள ஆஸ்பத்திரிச் சவச்சாலையில் கிடப்பதாக அங்கு வேலை பார்க்கும் இளைஞர்கள் தகவல் தெரிவித்துள்ளனர்.

திக்குவல்லை - யோனகபுரத்தைச் சேர்ந்த முகம்மத் கம்ஸா சித்திரியாசா என்ற பெண்ணின் மரணம் தொடர்பாக தற்கொலையெனக் குவைத் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. ஆனால், அவர் தற்கொலை செய்துகொள்வதற்கு எந்த வொரு காரணமும் இல்லையெனவும். மரணமாகுவதற்கு முன்பு சித்திரியாசா தனது தாய்க்கெழுதிய கடிதத்தில், தனது வீட்டு எஜமானனும், மற்றவர்களும் தன்னைக் கொடுமைப்படுத்துவதாகவும், அவர்களின் சித்திரவைதைகளினால் தனது உயிரே போய்விடும் என்றும் எழுதியதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இந்நாட்டுக்குப் பெருமளவில் அந்திய செலவாணியை ஈட்டித் தரும் ஒரு துறையாக மத்தியகிழக்கு நாடுகளின் தொழில் வாய்ப்பு அமைந்துள்ளது. மொத்த அந்தியச் செலவாணியில் 60% பகுதி, பணிப்பெண்களின் வருமானத்தின்மூலம் கிடைக்கும் இந்த வேளையில், இவ்வகையான மரணங்களைத் தடுக்க

கும் வகையில், அரசாங்கம் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்பதும், உடனடியான விசாரணைகள் இடம் பெற்றுக் குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படுவதை உறுதிசெய்வ தோடு, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நட்சது வழங்குவதும், தொடர்ந்து இவ்வாறான சம்பவங்கள் இடம்பெறாமல் தடுக்க வேண்டுமென்பதும், தற்போதைய நிலைமையாகும்.

— விரகேசரி, 4-10-96.

● இப்படியும் நடக்கிறது மாஷ்டா குடும்பங்களில் வாய்த் தலையின் தீர்வாஜா) தொடர்ந்து இடம்பெற்றுக்கொண்டு வரும் மாவட்டத்தில் வாய்த் தலையின் தீர்வாஜான் ஒருவர் தனது வீட்டு வேலைக்காரியைக் கற்பழித்தார் என்ற குற்றச்சாட்டின்பேரில் பதவியிலிருந்து இடைநிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளார்.

வேலைக்காரச் சிறுமியின் வயது 15. மூன்று முறை சிறுமிமீது பாலியல் வன்முறை பிரயோகிக்கப்பட்டதாகப் பொலீஸில் முறைப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. சம்பந்தப்பட்டாக சட்டத் துறை அதிகாரியின் மனைவியே இந்த முறைப்பாட்டைச் செய்துள்ளார். சிறுமி கொழும்பு சட்டவைத்திய அதிகாரிமுன் ஆஜர் செய்யப்பட்டு வைத்திய அறிக்கையும் பெறப்பட்டுள்ளது. கொம்பனித்தெரு பொலீஸிலேயே முறைப்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கொம்பனித்தெரு பொலீஸ் நிலையப் பொறுப்புத்தகாரி, பிரதம இன்ஸ்பெக்டர் என். ஜயதிலக்க தலைமையிலான பொலீஸ் கோஷ்டி தீவிர விசாரணையில் ஈடுபட்டுள்ளது.

— விரகேசரி, 10-12-96.

● காணாமற்போகும் பெண்கள்.

இந்தியாவில் கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் சுமார் நான்குகோடிப் பெண்கள் மற்றும் பெண் சிக்கீக் கொலைகள்பற்றிக் கணக்கெடுத்தபோது இந்தப் புள்ளிவிபரங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. யுனெஸ்கோ அமைப்புக்காக இந்தக் கணக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது. கணக்கை காணாமற்போகும் நடவடிக்கை கடந்த ஆண்டுகளில் குறைங்கிறது.

“பிறக்காமல் கருவிலேயே கலைக்கப்படும் சிக்ககளும், தப்பித் தவறிப் பிறந்துவிட்டால் அல்பாயுசில் இறந்துபோகும் குழந்தைகளும்தான் காணாமல் போன பெண்கள்” என்று யுனெஸ்கோ அறிக்கை குறிப்பிடுகிறது. இந்தியாவில் பெண்களுக்கெதிராக நிகழ்த்தப்படும் கொடுமைகளுக்கு இந்தப்புள்ளிவிபரங்களே உதாரணம்! இந்தியாவில் முக்கியமாக பெண்களைக்

வளர்ச்சியடைந்த மேற்கத்தய நாடுகளில் நூறு ஆண்களுக்கு நாற்று ஆறு பெண்கள், வறுமையில் உழலும் ஆபிரிக்க நாடுகளில் நூறு ஆண்களுக்கு நாற்றிரெண்டு பெண்கள், தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் நூறு ஆண்களுக்கு நாற்றியொரு பெண்கள் என்று விகிதங்கள் இருக்க, இந்தியாவிலோ நூறு ஆண்களுக்குத் தொண்ணூற்று மூன்று பெண்கள் என்ற அளவில்தான் இருக்கிறது விகிதம். பெண் சிக்க கொலையும், பிறந்த பெண் குழந்தைகள் போதிய அக்கறையுடன் வளர்க்கப்படாததாலும் இளமையில் மதிந்துபோவதுதான் இந்த விகிதாசாரக் குறைவுக்குக் காரணம்! பொதுவாக உடல்ரீதியான வலுவை வைத்துக் கணக்கிட்டால் ஆண் குழந்தைகளை விடப் பெண் குழந்தைகளுக்குத்தான் உயிர் வாழும் சக்தி அதிகம் என்று மருத்துவ ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. ஆனால், இந்தியாவில் இந்த மருத்துவ உண்மையையே தலைகிழாக்கிவிடுகிறார்கள் என்கிறது அந்த அறிக்கை. ஐந்து வயதை அடைவதற்கு முன் ஆண் குழந்தைகள் இறந்துவிடுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் பத்துச்சது விகிதம் அதிகமாக இருக்கிறதாம் இந்தியாவில். இதுவும் அந்த அறிக்கையில் இருக்கும் விஷயம் தான்!

— தினகரன், 15-12-96.

“சௌரிந்த பொருள்சேர்ப்பாலை மூடிக்கொண்டு விடுவது சிந்தனைத் திறமையும் அரிய திறன் மிகு கொள்கையும் நெஞ்சரமும் எம்மில் புதைந்துள்ளன.”

— கல்பிகா.

பீஜிங் பெண்கள் மகாநாடு 1995

நான்காவது உலகப் பெண்கள் மகாநாடு 1995ஆம் ஆண்டு செய்தம்பர் மாதம் சீனாவின் பீஜிங் நகில் நடைபெற்றது. ஐக்கிய நாடுகள் கை ஒழுங்குசெய்திருந்த இம் மகாநாட்டுக்குச் சமாந்தர மாக அரசார்பற்ற நிறுவனங்களின் மகாநாடும் “போரம் ’95” என்ற பெயரில் அங்கு நடைபெற்றது. முப்பதாயிரத்துக்கும் அதிக மாண பெண்கள் உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலுமிருந்து கலந்து கொண்ட இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளும் பெண்கள் தமது முன்னேற்றத்திலிரும் மனிதகுல முன்னேற்றத்திலிரும் கொண்ட அக்கறையினதும் அவை தொடர்பான அவர்களது செயல்வரதத்தினதும் சான்றுகளாக அமைந்தன. இலங்கையிலிருந்து சென்ற பெண்களில் வடகிழக்குப் பகுதியைச் சேர்ந்தோரும் அடங்குவர். அவர்கள் சிலரது அனுபவங்களும் கருத்துகளும் இங்கு இடம்பெறுகின்றன.

வேற்று நாட்டவர், வேற்று இனத்தவர்,

வேற்று நிறத்தவர்

ஆனால் நாங்கள் பெண்கள் !

கோகிலா மகேந்திரன்

எழுத்தாளர்.

உலகத்துப் பெண்கள் பலரையும் ஒன்று திரட்டி அவர்களுக்கு வலுவுட்டுவதன் மூலமாகவும் அவர்கள் தமக்குள் தாமே உறவு கொண்டாடிக் கொள்வதன் ஊடாகவும் எல்லா மட்டங்களிலும் பெண்களுக்கான நிலவைமகளில் மாற்றம் கொண்டுவரும் நோக்கமாக நடத்தப்பட்ட நாலாவது சர்வதேசப் பெண்கள் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டது தனிப்பட்ட முறையில் எனக்கும் நான் பிரதி நிதித்துவம் செய்யும் யாழிப்பரணம் மகளிர் அபிவிருத்தி நிலையத் துக்கும் பெரும் பயனைக் கொடுத்துள்ளது.

வேலைப் பட்டறைகளின் போதும் அவற்றுக்கு இடையிலான இடைநேரங்களிலும் பல்வேறு நாடுகளைச் சொந்த பெண்களோடு அளவளாவி (ஆங்கில மொழியில்) அவர்களின் கருத்துக்களைப் புரிந்துகொண்டதும், அவர்களோடு நல்லுறைவு வளர்த்துக்கொண்டதும், எதிர்காலத்தில் அவர்களோடு தொடராச்சியான தொடர் புகளை வைத்துக்கொள்வதற்கான வழிவகைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டதும் முக்கியமான ஒரு நன்மையாகும்.

இதைவிடப் பலமடங்கு மேலான நன்மைகளை நாம் பங்கு பற்றிய பட்டறைகளில் இருந்து பெற்றுமுடிந்தது. இந்தியப் பெண் எழுத்தாளர்களின் கவிதா நிகழ்வில் நான் கலந்து கொண்டபோது பம்பாயைச் சேர்ந்த பேராசிரியை சிசிலியா கவலோவுடன் தொடர்புகொள்ள முடிந்தது. எமது நாட்டுப் பெண்களின் பெண்ணியம் தொடர்பான கருத்துக்களைப் பற்றிமாறிக் கொள்ளவும் அவற்றைப் பிரசரிப்பதற்கு உதவவும் பேராசிரியை அவர்கள் சம்மதம் தெரிவித்தார். ஒரு எழுத்தாளர் என்ற வகையில் இந்தச் சந்திப்பு எனக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக அமைந்தது.

தெற்காசியப் பெண்களின் எழுத்துக்கள் தொடர்பான சந்திப்பில் பாகிஸ்தான் எழுத்தாளர்களைப் பற்றி விரிவாகப் பேசப் பட்டது. அவர்களின் ஆக்கங்கள் சிலவும் மொழி பெயர்த்து வாசிக்கப்பட்டன. பெண்ணியம் தொடர்பான கருத்துக்களை ஆண் விமர்சகர்கள் சரியான தளத்தில் இருந்து புரிந்து கொள்வதில்லை என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டது. இந்தச் சந்திப்பில் இலங்கைப் பெண் எழுத்தாளர்களைப் பற்றியும் அவர்களின் எழுத்துக்கள் யற்றியும் விரிவாக எடுத்துக்கூறச் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. எமது பெண்களைப் பற்றி பல நாடுகள் சரியாக அறிந்துகொண்டன என்ற வகையில் இது பெரு நன்மைதாக ஒரு விடயமாகும். இந்தியப் பெண் எழுத்தாளர்கள் பலரும்கூட இச் சந்திப்பில் கலந்துகொண்டார்கள். மராட்டியப் பெண் எழுத்தாளர் ஒருவர் தனது நூலை எமக்கு விற்பனை செய்தார். எமது நாட்டின் மற்றொரு தமிழ்ப் பெண் எழுத்தாளர் அன்னலட்சுமி இராஜதுரையும் ஆங்கிலப் பத்திரிகையாளர் மொரீன் செனிவிரத் தினாவும் குகுலால் விடுதியில் எனது அறைக்கு அருகில் இருந்துமையால் இரவு நேரங்களில் அவர்களோடு நீண்ட கருத்துப் பரிமாற்றங்களில் ஈடுபட முடிந்துமை எனக்குப் பெரிய மன்றிறைவைத் தருகிறது.

பெடல்பியாவைச் சேர்ந்த நானா கொறான்மீமா அபேபோலோ நடத்திய ஆபிரிக்க ஸ்பிரிந் நடனப் பட்டறையில் கலந்துகொண்டமை எனது நாடகம் அரங்கியல் சம்பந்தப்பட்ட அனுபவத்தில் ஒரு புதிய பரிமானத்தைத் தந்தது. கஸரக்காய் வடிவத்தில் மணிகள் கட்டிய ஒரு தாளால்யக் கருவியில் தட்டியபடி அவர் முதல் ஆடியது என்ன மிகவும் கவர்ந்தது. பின்னர் அந்த நடனத்தின் சில படிகளை அவர் பட்டறையில் பங்குபற்றிய அனைவருக்கும் கற்பித்த முறை என்னை ஈர்த்தது. நகைச்சவை உணர்வுடனும் தளர்வாகவும் மிகத் திறமையாக அந்த நடனத்தின் சில படிகளை எங்களை ஆடும்படி செய்துவிட்டார் அவர். அவருடன் மறுநாள் ஆறுதலாகச் சந்தித்துக் கதைக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. ஆபிரிக்கக் கலாசாரத்தின் வேர்களைப் பற்றி அவர் நிறைவாக எடுத்து

துறைத்தார். தமது வேர்களில் இருந்தே அமெரிக்க நாகரீயம் பல விடயங்களைப் பெற்றது என்பதைத் தெளிவாக விளக்கினார். ஆசிய நாடுகளின் கலூசார வேர்களைப் பற்றியும் நாங்கள் கலந் துளையாடினோம். எமது தமிழ் மரபுவழி நாடகமான காத்தவராயனில் இருந்து சில பகுதிகளை நான் அவருக்கு ஆடிப்பாடிக் காட்டினேன். அதை மிக ரசித்து அவர் எமது பாரம்பரிய நாடக வடிவங்களை விட்டுவிடக்கூடாது என்பதை அழுத்திக் கூறினார் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும்போது தான் இலங்கைக்கு வந்து எமது பாரம்பரிய நாடக வடிவங்களையும் தமது பாரம்பரிய ஆட்டங்களையும் பசிர்ந்துகொள்ள விரும்புவ காகவும் தெரிவித்தார். அவர் நவீன நாடகங்களையும் தயாரித்துள்ளார். அவருடன் தொடர்ந்து தொடர்புகளை வைத்திருக்கவேண்டிய ஒழுங்குகளையும் செய்தேன்.

பெண்களை நிறுவன மயப்படுத்தல் என்ற கருத்தரங்கில் விதவைகளை ஒரு நிறுவனத்தில் வைத்துப் பராமரிப்பதால் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் பற்றி விரிவாக ஆராயப்பட்டது. இந்தியாவில் இவ்வாறான நிறுவன மயப்படுத்தக்கல்கள் ஒரு பெண்ணுக்கு 'விதவை' 'அநாதை' 'மனநோயாளி' என முத்திரை குத்தி விடுவதையும் பின்னர் அந்த முத்திரைகளில் இருந்து விடுபட்டுச் சாதாரணசமூக நீரோட்டத்தில் இணைய முடியாமல், அப் பெண்கள் தவிப்பதையும் பற்றி நான் எடுத்துக் கூறத்தக்கதாக இருந்தது. உதாரணமாக எமது பிரதேசத்தில் தெல்லிப்பழை துர்க்கா தேவஸ்தானத்தில் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டு வளர்க்கப்படும் பெண்அநாதைப் பிள்ளைகள் நல்ல சமயச் சூழலில் கல்வி கற்பிக்கப்படுவதை நான் எடுத்துக் கூறினேன்.

2-9-96 அன்று 3 00 மணிக்கு நடைபெற்ற பெண்களை வலுப்படுத்தல் என்ற கருத்தரங்கு ஒரு உளவளத் துணையாளர் என்ற வகையில் எனக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருந்தது. போரினால் இழப்பு, துயரம், வீரக்கு போன்ற உளப்பாதிப்புக்களுக்கு உள்ளாகியுள்ள பெண்களுக்கு எப்படி உதவ முடியும் என்பதற்கு இது பெரிதும் உதவியது. இதுபோன்ற இன்னும் சில கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்ற முடிந்தது.

இவ்வாறு நான்தோறும் நடைபெற்ற கருத்தரங்குகளில் பெற்ற பயன் ஒருபுறம் இருக்க செப்பெடம்பர் 3ம் திகதி ஆசிய பசிபிக் கூடாரத்தில் இலங்கைக்கென ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் எமது நாட்டுத் தயாரிப்புக்களை காட்சிக்கு வைத்திருந்தோம் ஆரம்பவைபவத்தில் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பாடல்களைப் பாடினோம் இதன் மூலம் நாட்டின் பல சமூகப் பெண்களுக்கிடையில் ஒரு புரிந்துணர்வும் சிறைகமும் ஏற்பட வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. பயனாம் மழுவதிலும் இலங்கைப் பெண்கள் எல்லோரும் சிங்களவர், தமிழர், மூஸ்லீக்கள், பறங்கியர் என்ற பேதம் இன்றி ஒரு குடும்பம் போலத் தொழிற்பட்டது இக் கருத்தரங்கின் முக்கிய நன்மைகளில் ஒன்றாகும்.

பெண் ஓவியர்களுக்கும் களம் தந்த
பெய்ஜிங் மகாநாடு !

அருந்ததி சபாநாதன்
ஓவியக் கலைஞர்.

பெய்ஜிங்கில் 4வது உலகப் பெண்கள் மாநாடு நடைபெற விருப்பது பற்றி அறிந்தாலும் நானும் பங்குபற்ற வாய்ப்புப் பெறுவேன் என ஒருபோதும் நினைத்தி நிருக்கவில்லை. கடைசிநேர விண்ணப்பமாகவே எனது விண்ணப்பப் போய்ச் சேர்ந்திருக்கும். எனது விண்ணப்பம் கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டு சிடா நிறுவனம் பங்குபற்றுவதற்கான பண உதவி செய்கின்றது என அறிந்தபோது ஏற்பட்ட சந்தோஷம், பெண் ஓவியர் என்றவகையில் தெரிந்திருக்கிறார்கள் என அறிந்துகொண்டபோது இரட்டிப்பாயிற்று.

மாநாட்டில் பெண் ஓவியர் என்றவகையில் கலந்துகொள்ள வாய்ப்புப் பெற்றிருந்தாலும் மாநாட்டில் பெண் ஓவியர்களுக்கு ஓர் தனி இடம் இருக்கும் என நான் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. உலகில் பெண்கள் ஓவியர்களாக வாழ்தலில் காணும் திருப்தியைக் கண்டு நானும் சற்று தலை நிமிர இந்த மாநாடு உதவியது என கூறிக்கொள்வதுடன் என் அனுபவங்களை எடுத்துக்கூறலாம் என நினைக்கின்றேன்.

செப்பெடம்பர் 1ஆம் திங்டி முதன்முறையாக ஓர் ஓவியப்பட்டறையை அடையாளம் கண்டு அதில் பங்குகொள்ள என்னால் முடிந்தது. *Transforming Recycled Materials College, Assemblage* என்ற தலைப்பில் நடைபெற்ற இந்தப்பட்டறையே எனக்கு இம்மாநாட்டுக்கு நான் வந்ததன் அர்த்தத்தை எடுத்துக்காட்டியது. பல்வேறு இனத்துப் பெண் ஓவியர்களும் இனைந்துகொண்ட இப்பட்டறையில் கற்றுக்கொள்ள நிறைய விஷயங்கள் இருந்தன. கழி வாக எறியப்படும் பொருட்களைக் கொண்டு புதிய விடயங்களை சமகாலத்துடன் தொடர்புபடுத்தி ஆக்கும் கலைப்படைப்பாக இவை இருந்தன. எமது சமூக, அரசியல் நிகழ்வுகளை எம்மத்தியில் கழிவாக எறியப்படும் பொருட்களைக் கொண்டே விடயமாககிக் காட்டுவதில் நிறைய அர்த்தம் இருந்தது. புகைப்படத்துறையின் வளர்ச்சியுடன் கூடிய ஆக்கமாக தோற்றும் பெற்ற கலைப்படைப்புக்களை சிலைட் மூலமாக பார்க்கவும் கிடைத்தது.

முதன்முறையாக ஓர் பெண் ஓவியக்குழு, அதிலும் பல்வேறு நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாகச் சந்தித்ததில் எனக்கு மிகப்பூரிப்பு. இருந்தாலும் எனது கலந்துகொள்ளல் என்பது வெறும் கேட்டல் என்ற மட்டத்திலேயே இருந்தது. பட்டறை முடிவடைந்தபின் பேச்சாளர்களுடன் என்னை அறிமுகப்படுத்தி எமது நாட்டில் ஓவியக்கலை பற்றிய புரிந்துகொள்ளல் எந்தமட்டத்தில் இருக்கிறது என கலந்துபேச முடிந்தது.

இலங்கைக் கூடாரத்தினுள்

மறுநாள் செப்டெம்பர் 2ம் திகதி நான் பங்குபற்றுவதற்கென குறித்துவைத்த காலை 11 மணிக்கு இடம்பெறவிருந்த Chinesse Brush Painting பட்டறையை மிகவும் ஆவலூடன், அது நடைபெற விருந்த இடத்தை தேட்டத்தொடங்கினேன். காணவில்லை, எந்த விதத்திலும் தவறவிடக்கூடாது என்பதால் அங்கும் இங்குமாக

இடம் பற்றிய விசாரிப்புக்களுடன் நான் அவையத் தொடங்கினேன். நான் கேட்ட ஒருவருக்கும் இடம் பற்றிய சரியான தகவலைத் தரமுடியவில்லை.

ஓர் திறந்தவளியில் மரங்களின் நிழலில் இந்தியப் பெண் ஒருவர் ஆலாபனையில் இருக்கும் காட்சி என்னைக் கவர்ந்தது. அந்த இடத்திற்கு நான் ஈர்க்கப்பட்டதற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தது அந்தப் பெண்ணின் ஆலாபனைக்குத் தூரிகையால் வடிவம் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த சீன ஓவியர் என்றே கூறவேண்டும்.

நிலம் முழுவதும் வெள்ளைக் கடதாசிகள் பரப்பப்பட்டிருந்தன. குவளைகளில் கறுப்பு மையும் கையில் தூரிகையுமாக நின்ற ஓவியர், அப்பெண்ணின் குரலின் ஏற்ற இறக்கக்கூடிய தூரிகையில் இழுத்துக்கொண்டிருந்தார். நான் அவ்விடத்தே தரித்து நின்று விட்டேன். ஆனால் நான் தேழிச்சென்ற சீன தூரிகை ஓவியப் பட்டறை இது இல்லை என தெரிந்ததும் மீண்டும் அந்த பட்டறையிடத்தைத் தேடி ஒடினேன். முன்னர் ஒரு முறை ரயும் போகாத ஒரு இடத்தில் அந்தக் கூடாரம் இருந்தது. மிகவும் வயதான ஓர் தாய்லாந்துப் பெண் வர்ண ஓவியங்களைத் தீட்டிக் கொண்டிருந்தார். அவரைச் சுற்றி ஓவிய ஆர்வலர்கள் நின்று கொண்டிருந்தனர். நானும் கலந்துகொண்டேன். மிகவும் இலாவகமாக அவரின் வரைபுகள் இருந்தன. கறுப்பு மையினால் வெளிக் கோட்டை வரைந்து பின் அதற்குள் நீர் வர்ணம் சேர்த்தார். அவர் வரையப் பயன்படுத்திய கடதாசி ஊறல் தன்மை கொண்டதாக இருந்தமையால் வர்ணங்களை மிகவும் மென்மையாக தடவத் தடவ அது அழகான ஓவியமாக உருவாகியது. அந்த ஒரு மணித்தியாலத்தில் ஐந்து ஓவியங்களை வரைந்து முடித்தார். அவர் வரைந்த ஓவியங்கள் எல்லாம் பூக்களாக இருந்தது அனேகமானவை ஒக்கிற மலர்கள் தொங்குவது போன்று அதைச்கற்றி ஒருசில வண்ணப்பூச்சிகளும் என இயற்கையை மிக இலாவகமாக படமாக்கிக் கொண்டிருந்தார். ஒவ்வொரு ஓவியமும் ஆயிரம் யுவான் என பெறுமதி கொடுக்கப்பட்டது. வாங்குவதற்கும் தயாராக கூட்டத்தில் இரசிகர் இருந்தனர்.

செப்பெடம்பர் 3ம், 4ம் திகதிகள் எமக்கு விஷேட நாட்களாக அமைந்திருந்தது. அந்த இரு நாட்களுமே எமக்கென், தெற்கு ஆசியாவுக்கென ஒதுக்கித் தரப்பட்டிருந்தது. ஆசிய பசுபிக் கூடாரத்தில் நாம் எமது கணகாட்சியை ஒழுங்குபடுத்தினோம். எனது ஓவியங்களும் இதில் ஓர் பகுதியாக இடம் பெற்றன. இலங்கைப் பெண்ணின் நிலைகளைச் சித்திரிக்கும் எழுத்துக்களுடனான ஓவியங்கள் ஆறும் கணகாட்சியில் இடம் பெற்றன. அன்று காலையிலி விருந்து மாலை ஆறுமணி வரை கணகாட்சிப் பகுதியிலேயே எனது

பொழுதுபோனது. பல்வேறு இன மக்களும் வந்து பார்த்துப் போனார்கள். அவர்களுடன் கடைத்து. விளக்கங்களை கொடுக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

4ஆம் திகதி மாலை மாநாட்டின் வெளிவளவே கறுப்பாக காட்சி நெட்டது. பெண்கள் கறுப்பு ஆடையில் மெளனமாக வீற்றிருந்தனர். வானம் இருளில் மூழ்க அவர்களின் கையில் மெழுகுவர்த்தி ஏரியத் தொடர்பியது. பல்வேறு வன்முறைகளுக்கும் எதிராக அவர்கள் தாங்கியிருந்த பதாதைகள் அவர்கள் பேசாமலே நிறையப் பேசின.

இவ்வாறாக, மாநாட்டு வளவுக்குள் இடையிடையே நடை பெற்றுக்கொண்டிருந்த எதிர்ப்பு ஊாவலங்கள் உலகின் பலபாகங்களிலும் நடக்கும் நடப்புக்களை நேரடியாக தரிசிக்க வைத்தன.

பெய்ஜிங் மகாநாட்டில் நடைபெற்ற கலை, கலாசார நிகழ்ச்சிகள் மிகவும் அர்த்தமுள்ளனவாகவும் இரசிக்கத்தக்கனவாகவும் அமைந்திருந்தன. குறிப்பாக அவஸ்திரேவியப் பெண் சர்க்கல் குழுவினரின் மனித உரிமை பற்றிய நிகழ்வும், இந்தியப் பெண் களின் கலப்படமாக அமைக்கப்பட்டிருந்த கலை வடிவும் என்ன அதற்குள்ளேயே ஈர்த்துவைத்திருந்தன. இத் தியப் பெண்கள் நாடகப்பாங்காகவும் நடனமாகவும் இசையாகவும் தமது கலையாக்கத்தை உருவாக்கியிருந்தனர். இந்தியப் பெண்களின் நிலைமட்டுமன்றி இந்தியாவின் பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் இணைத்து இந்தப் படைப்பை உருவாக்கியிருந்தனர். தொடர்ந்து நடைபெற்ற கொரிய, மொங்கோவிய நாட்டிய நிகழ்வுகள் அன்றைய முழுநாளின் களைப்பையும் மறந்து இலயிக்க உதவின. குறிப்பாக நடன நிகழ்வுகளில் ஆடை அணிகலன்களின் பல வர்ணங்களும் பளபளப்பும் வேறோர் உலகத்தை நினைக்கவைத்தன. மற்றோர் நாள் சீனக் குழந்தைகளின் நடனம் கண்ணிமைக்காது பார்க்க வைத்ததொரு நிகழ்வு. பிஞ்சக் குழந்தைகள் தொகையாக மேடையில் வளைந்து நெளிந்த காட்சி இன்னும் மனதில் நிற்கின்றது. தொடர்ந்துவந்த நாட்களில் *International Women Artist's Gathering* என ஒவ்வொருநாளும் ஒரு சில மனிதத்தியாலங்கள் இணைந்து கொள்ள முடிந்தது. ஓர் மாடிக் கட்டிடத்தில் நாம் சேர்ந்துகொண்டோம். மாநாட்டு வளவுக்குள் சேர்க்கப்பட்ட பிளாஸ்டிக் தண்ணீர் போத்தலைக்கொண்டு ஓர் கலையாக்கம் உருவாக்குவதில் ஈடுபட்டோம். முடிந்த அளவு தண்ணீர் போத்தல் சேகரிக்க நானும்தான் வெளிக்கிட்டேன். இருந்தாலும் அந்த அமெரிக்கப் பெண்களின் வேகம் என்னிடத்தில் இருக்கவில்லை. அவர்கள் ஒவ்வொரு முறையும் தொகையாக போத்தல்களை அளவிக்கொண்டுவந்து சேர்த்தார்கள். போத்தலில் துளையிட்டு அவற்றைக் கம்பியால் கோர்த்து எடுத்தபின் அவற்றை அந்த இரண்டாவது மாடியிலிருந்து வெளிப்

பக்கமாகத் தொங்கவிட்டபோது அது ஓர் பளபளத்தோடும் நீர் வீழ்ச்சியை ஞாபகப்படுத்தியது.

மறுநாள் எமது சந்திப்பு மேலும் பொலிவு பெற்றிருந்தது. உலகின் பல்வேறு பகுதிகளையும் சேர்ந்த பெண் கலைஞர்கள் இந்தச் சந்திப்பில் கலந்துகொண்டனர். ஓவியர்கள் மட்டுமன்றி இசைத்துறை சார்ந்தவர்கள் நாடக, நடனத்துறை சார்ந்தவர்களை பல்வேறு துறைகளையும் சேர்ந்தவர்களைச் சந்தித்து அவர்களின் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள முடிந்தது. எல்லாப் பெண்களும் ஏதோ ஓர் வகையில் கலைஞர்களாகவே இருக்கின்றார்கள் என்ற கருத்து இந்தச் சந்திப்பில் மேலெழுந்து நின்றது. மேலும், பெண் கலைஞராக இருப்பதால் / வாழ்தல் என்பது பற்றிய கருத்துக்கள் பகிர்ந்துகொள்ளப்பட்டது. ஓவ்வொரு நாட்டினரும் தமது நாட்டுச் சமூக அமைப்புக்கேற்ப தமது நிலை பற்றிக் கருத்துத் தெரிவித்தனர். ஆசியப் பெண்கள் மிகக் குறைவாகவே இந்தக் கலந்துகொள்ளலில் இடம்பெற்றிருந்தனர். இதனை ஒழுங்கு செய்த அமெரிக்கப் பெண்கள் என்னையும் அழைத்து எனது சருத்துக்களைத் தெரிவிக்கச் சொன்னார்கள். இலங்கைத் தமிழ்ப் பெண் ஓவியர் என்ற வகையில் எனது சமூகத்தில் எவ்வாறு நான் ஓவியராக இதுவரையில் இயங்கினேன் என்பது பற்றியும் எமது சமூகம் எவ்வாறு ஓர் பெண் கலைஞரை நோக்குகின்றது என்பது பற்றிய விடயங்களையும் அனுபவரீதியாக அவர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டது எனக்கு மிகவும் திருப்தியளித்தது.

தொடர்ந்து ஓவ்வொருநாளும் இந்த சர்வதேச பெண் ஓவியர்களின் சந்திப்பு ஓர் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. நானும் தவறாது அவற்றில் கலந்துகொண்டேன்.

இறுதியாகச் சந்தித்தபோது மிகவும் குறைந்த தொகையின்றே கலத்துகொண்டனர். இதுவரை இந்தச் சந்திப்பில் கலந்துகொண்ட பெண் கலைஞர்களின் விலாசங்கள் பிரதியாக எடுத்துக்கொள்கள். சிறிய தொகையினராக இருந்தமையால் மிகவும் நெருங்கிப்பழக அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. “I will be a painter for ever” என்ற நினைப்பை என்னுள் ஆழமாகப் பதிப்பதற்கு இந்தப் பெண் கலைஞர்களின் நெருக்கமும் பகிர்வும் வழிவகுத்தது. அவர்களுடன் மனம் விட்டுப் பேசிய அந்தக் கணத்தில் நான் இந்த மாநாட்டில் கலந்துகொண்டதற்கான முழுத் திருப்தியையும் அடைந்தேன்.

புதிய கருத்துக்களை ஒன்றினைத்தேன்

பவின் சௌலா,

குடும்பப் புனரமைப்பு நிலையம்

பீஜிங் மகாநாட்டில் நடைபெற்ற பல்வேறு பயிற்சிப் பட்டறைகளிலும் ‘இஸ்லாத்தில் பெண்கள்’ என்ற தலைப்பில் நிர்மந்த பட்டறைகளிலேயே நான் அதிகம் கலந்துகொண்டேன். சிறுபராயம் தொடக்கம் இது எனது மிகுந்த அக்கறைக்குரிய விடயமாயிருந்தது.

‘இஸ்லாமிய சமூகத்தில் பெண்களின் உரிமைகள்’ என்ற பொருளே முக்கியத்துவம் உடையதாக இருந்தது. இத்தலைப்பில் பல்வேறு விடயங்கள் ஆராயப்பட்டன. உடற் துண்புறுத்தல், தனிமைப்படுத்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் பெண்ணை மோசமாக நடத்தல், சமூக நலத்துறை வேலைகளில் பெண்கள் பங்குபெற முடியாமற் தடுத்தல், வீட்டுக்கு வெளியே தொழில் செய்யவிடாமல் தடுத்தல், கொடுமைபுரியும் கணவரை விவாகரத்து செய்ய மனவிக்கு உரிமையின்மை போன்ற விடயங்கள் குறித்து விவாதங்கள் நடைபெற்றன.

இஸ்லாம் மதத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் பல நாடுகளிலிருந்தும் வந்திருந்த பெண்கள் பலரைச் சந்தித்துக் கடைத்தபோது மூன்பு எனக்குத் தெரிந்திராத பல்வேறு விடயங்கள் தெளிவாகின. இதன் மூலம் திருக்குர்ஆனின் படிப்பினைகள் இஸ்லாம் பெண்களுக்கு உரிமைகள் அளித்திருப்பதை அறிந்துகொண்டேன். ஆனால் பெண்கள் கல்வி அறிவு பெற்றிராத நிலையைத் தமக்குச் சாதகமாகக் கொண்ட ஆண்கள் இத்தகைய விடயங்களை மறைத்துவைத்திருந்தனர்.

“சமயமும் பரிஞாம வளர்ச்சியும்” என்ற தலைப்பிலான இன்னொரு கருத்தரங்கிற்கும் சென்றேன். இங்கு மனிதகுலத்தின் தொற்றம் பற்றிய பல்வேறு சமயங்களின் கருத்துகள் கலந்துவர யாடப்பட்டன. அத்துடன் இதுபற்றிய விஞ்ஞான விளக்கமும் அளிக்கப்பட்டன.

வீட்டில் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் வன்முறைகள்பற்றிய இன்னொரு கருத்தரங்கிலும் நான் கலந்துகொண்டேன். இத்தகைய விடயங்கள் வெளிப்படையாக விவாதிக்கப்படக்கூடியவையல்ல என்றே இவ்வளவு நாட்களும் எண்ணியிருந்தேன். ஆனால் இந்தக் கருத்தரங்கில் பங்குபற்றிய பலராலும் இந்த வன்முறைகள் எடுத்துரைக்கப்பட்டதைக் கேட்டேன். இவை உண்மைக் கதைகளா யிருந்தன.

உளவளர்ச்சி குன்றியோருக்குக் கற்பித்தல் எனும் தலைப்பி ஸான் ஒரு பயிற்சிப் பட்டறைக்கும் நான் சென்றிருந்தேன். இது இலங்கையில் எனது வேலையுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தது. உளவளர்ச்சி குன்றியோரைப் பயிற்றுவித்தல் எவ்வாறு என்பது தொடர்பான் எனது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டிருந்தன பல புதிய முறைகளையும் அறிந்துகொண்டேன்.

இம்மகாநாட்டில் பங்குபற்றியதால் அறிந்துகொண்ட வியங்களைப் பயன்படுத்தி இலங்கையில் எமது சமூகத்தில் பணியாற்ற வாம் என எண்ணுகிறேன்.

இந்தப் பாடத்தில் பங்குபற்றியதால் அறிந்துகொண்ட வியங்களைப் பயன்படுத்தி இலங்கையில் எமது சமூகத்தில் பணியாற்ற வாம் என எண்ணுகிறேன்.

நீதியிலும் கலையிலும் பல்லியல்லாத நிதி மற்றும் கலை விதம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மாநாடு மற்றும் கலை விதம் என்று சொல்லப்படுகிறது. நீதியிலும் கலையிலும் பல்லியல்லாத நிதி மற்றும் கலை விதம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

பெண்களின் கலாசாரச் செயல்வாதம்

நீதியிலும் கலையிலும் பல்லியல்லாத நிதி மற்றும் கலை விதம் என்று சொல்லப்படுகிறது. நீதியிலும் கலையிலும் பல்லியல்லாத நிதி மற்றும் கலை விதம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

1995-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் சீனாவில் நடைபெற்ற நான்காவது சர்வதேசப் பெண்கள் மகாநாட்டில் பங்குபற்றிய பின்னர் இலங்கை திரும்பியபோது பல வினாக்கள் என்னை எதிர்கொண்டன.

“சீனாவில் சாப்பாட்டுக்கு என்ன செய்தீர்கள்?

அங்கு பாம்புக் கறியும் இருக்குமாமே?”

“காலநிலை எப்படி? குளிரா? வெயிலா?

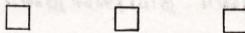
“சீனாவில் எத்தகைய கார்கள் உள்ளன?”

இலங்கையின் ஓர் உயர்கல்வி நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தோரின் வினா என்னை மேலும் ஆச்சரியத்துக்கு உள்ளாக்கியது. “பெய்ஜிங் பெண்கள் மகாநாட்டில் கருச்சிதைவு செய்யும் உரிமைபற்றியும், ஒரு பால் உறவுப் பெண்கள் பற்றியும்தான் அதிகம் விவாதம் நடந்ததா?” எனக் கேள்ப் புன்னகையுடன் (இப்படி வினவியவர் களில் பெரும்பாலோர் ஆண்கள்) அவர்கள் கேட்டனர்.

இம்மகாநாடு குறித்து உலக செய்தி ஸ்தாபனங்கள் முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பிரசரித்தவையும், ஒலிபரப்பிய செய்திகளும் தான் மேற்கூறிய வினாவுக்கான காரணம்; அத்துடன் பிரசரிக்கப்படுவதற்றையும், ஒளி / ஒலி பரப்பப்படுவற்றையும் வெளுத்த தெல்லாம் பால் என நம்புவதுபோல நம்புகின்ற எமது கல்வி மாண்களின் அப்பாவித்தனமும் மேற்கண்ட வினாவுக்கு அடிப்படை என நினைத்தேன்.

இலங்கையின் செய்திப்பத்திரிகைகளிலும், ஏனைய ஊடகங்களிலும் மகாநாடுபற்றி வெளியாகிய செய்திகள், மகாநாடு பற்றிய நடுநிலையான கண்ணோட்டத்தை அளிக்கத் தவறிவிட்டன. அது மாத்திரமன்றி அவை தேர்ந்தெடுத்து அளித்த செய்திகள் திரிபுபடுத்துவதாகவும், மகாநாட்டின் குவிமையத்தை வேறு திசை

நோக்கித் திருப்பிக் காட்டுவனவாகவும் அமைந்தன. பெண்களின் பல்வேறு பிரச்சினைகள் குறித்தும் அங்கு உரையாடப்பட்டது. உலகை இன்று அச்சறுத்தும் வறுமை, இயற்கைச்சூழல் பாதிப்பு, அனு ஆயுதப் பரிசோதனை, உள்நாட்டுப் போர்கள் போன்றவை பெண்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்தும் நெருக்கடிகள் பற்றியும் அதிகளவு விவாதிக்கப்பட்டது அவை தொடர்பான பல கொள்கைப் பிரகடனங்களும், தீர்மானங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எனினும் அவை போதுமான அளவு வெளியுலகிற்குச் சரிவரத் தெரியப்படுத்தப்படவில்லை. இத்தகைய இருட்டிப்புக்கும், அலட்சியத்திற்கும் இன்று உலகில் ஆதிக்கம் வகிக்கின்ற செய்தி ஸ்தாபனங்களின் பக்கச்சார்பு முக்கிய காரணமாகும்.

இக்குறிப்பில் இரு முக்கிய விடயங்கள் குறித்து எழுத விரும்புகிறேன். ஒன்று: ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் நான்காவது சர்வதேசப் பெண்கள் மகாநாட்டுக்குச் சற்று முன்னர் ஆரம்பமான போரம் '95 எனப்பட்ட அரசார்பற்ற பெண்கள் நிறுவனங்களின் மகாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளின்போது நடைபெற்ற கலை நிகழ்ச்சிகள். இரண்டாவது: இவ்விரு நிகழ்வுகளை ஒட்டியும் வெளியான விசேடபத்திரிகைகள், செய்தி ஒலிபரப்புகள், நடைபெற்ற புத்தக விற்பனைகள் முதலியலை - மாற்றுத் தொடர்புச் சாதனங்கள் என்ற வகையில் இவை முக்கியமானவை.

போரம் '95 இன் முக்கிய அம்சம் கலாசார நிகழ்ச்சிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த முக்கியத்துவமாகும். இவற்றில் கலந்துகொள்வதற்காக உலகின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற கலைஞர்களும், கலைஞர் குழுக்களும் வந்திருந்தன. மதியம் ஒரு மணியிலிருந்தே கலாசார நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாகின. கவிதைவாசிப்பு, நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறை, இசை நிகழ்ச்சிகள், நடனங்கள் என இவை ஒரே சமயத்தில் பல்வேறுடங்களிலும் நிகழ்ந்தன. இவைதவிர வீடியோப் படக்காட்சிகள் ஒவ்வொரு நாளும் முழுநேரமும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தன. இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றைத் தெரிந்தெடுப்பதே ஒரு சவாலாக இருந்தது. ஒருவர் பங்கேற்க விரும்பும் நிகழ்ச்சிகள் ஒரே சமயத்தில் நிகழும்போது என்ன செய்வது? நான் இந்நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய விபரங்களைக் கவனமாகப் படித்து சமூகமளிக்கவேண்டிய நிகழ்ச்சியைத் தேர்ந்தெடுத்தேன்.

நான் பார்த்த நாடக நிகழ்ச்சிகள் முக்கியமானவை இண்டர்நேஷனல் பிளேஸ்டெக் தியேட்டர் (International Playback Theatre Team) என்ற பெண் நாடகக் குழுவினருடையவையாகும்.

மேற்கு அவஸ்திரேவியாவின் சுபியாகோ நகரில் நிலைகொண்டிருக்கும் இக்குழு நியிலாந்து, ஜப்பான், ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, அவஸ்திரேவியா ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த நாடுகள் குழக்களின் அங்கத்தவர்களை உள்ளடக்கியது. இக்குழுவினரின் முக்கிய நோக்கம் பார்வையாளரின் அனுபவங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதும், அந்த அனுபவங்களை உடனடியாகவே நடித்து அரங்கமாகக் கீக் காட்டுவதுமாகும். ஒரு நபரின் சொந்த அனுபவங்கள் தன் வியல்பாக நடிக்கப்படும்போது மக்களிடையே தொடர்புகள் ஒரு வாகின்றன. இத்தொடர்புகள் அம்மக்களுடைய கதைகளின் கெள்ளவும், நாடுகள் தன்மை, பொதுமைத்தன்மை ஆகியவற்றை மதித்து அங்கிருப்பதின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்படமுடியும் என இந்நாடுகள் குழுவினர் நம்புகின்றனர்.

போரம் '95 நிகழ்ச்சிகளில் தாம் கலந்துகொள்வதன் நோக்கங்களை அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தனர்.

- பெண்களது கதைகள் கூறப்படுவதற்கும் கேட்கப்படுவதற்கும் இடமளித்தல்; அதன்மூலம் அவர்களது உள்காயங்களைச் சுப்படுத்தல்; அவர்களது சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டாடுதல்; அவர்களுக்கு வலுவை அளிக்கும் அரங்காகச் செயற்படுதல்.
- மகாநாட்டில் நடக்கும் கலந்துகையாடல்களில் எவ்வாறு ஆழகியல் ரீதியான மொழியாடலைப் பாலிக்கலாம் என்பதை ஆராய்வதற்கான ஒரு தளத்தை அமைத்துக் கொடுத்தல்.
- வெளி உலகின் அரசியல் சமூக விடயங்களுக்கும், மனிதரின் அக உலகுக்குமிடையே பாலம் அமைத்தல்.
- இதுவரை சொல்லப்படாத, கடினமான கதைகளுக்குப் பாதுகாப்பானதும் ஆழமானதுமான தளம் அமைத்துக் கொடுத்தல்.
- வேறுபாடுகள், பொதுமைப்பாடுகள் ஆகியவற்றைத் துணிச்சலுடனும், பன்முகவியாக்கியானங்களுடனும் தெளிவாக வெளிக்கொண்ரதல்.

மேற்கூறிய நோக்கங்களுடன் இந்டர்நேஷனல் பிளேபெக் டியேட்டர் குழு மூன்று பயிற்சிக் களங்களை நடத்தியது. பல்வேறு நாடுகளையும் சேர்ந்த பெண்கள் மாத்திரமே நடிகர்கள். டிபோரா பியர்ஸ் என்பவர் இக்குழுவின் இணைப்பாளர்களில் ஒருவர்.

“ இக்குழு நிகழ்த்தியதூருப்பிறசிக் களத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். முதலில் தம்மை அறிமுகப்படுத்தி கூரயாற்றியிருக்குமுனின் இயக்குனர் அங்கு குழுமியிருந்த பெண்களிடம் தமது வாழ்வில் தாம் முக்கியமானது என நினைக்கும் நிகழ்ச்சிகளைத் தமக்குப் பக்கத்திலிருப்பவரிடம் கூறுமாறும்; அதன்மூலம் அதனை மீண்டும் நன்கு நினைவுபடுத்துமாறும் கூறினார். இவ்வாறு பதினைந்து நிமிடங்கள் சென்றதன் பின்னர் மேடையில் தமது கதைகளைக் கூறுமாறு அழைத்தார். பும்பாயைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் பேராசிரியர் தமது மாணவிக்கு எவ்வாறு கல்வி மறுக்கப்பட்டது என்பது பற்றியும், திருமணத்தில் அவள் எதிர்நோக்கிய அடக்குமுறை பற்றியும் கூறினார். இக்கதையை இரு இடங்களில் இடைமறித்த இயக்குனர் அதனைச் சுருக்கமாகத் தமது நாடகக் குழுவினருக்கு எடுத்துக்கூறினார். நடிகர் மேடையில் நின்றபடி இக்கதையைக் கேட்டனர். கதை கூறல் முடிந்தபின்னர் நடிகர்கள் மேடையின் ஒரு மூலையில் பத்து நிமிடநேரம் வட்டமாகக் குழுமி நின்றனர். அவர்கள் நாடகத்தைப்பற்றிக் கலந்துரையாடுகின்றனர் என நினைத்தேன். திடையெல்லா அவர்கள் அப்பேராசிரியர் கூறிய கதையை நடிக்கத்தொடங்கினர். எத்தகைய ஒப்பனையும் இல்லை ஆனால் வண்ணச் சல்லாத் துணிகளைச் சிலவேளைகளில் பயன்படுத்தி அதற்கான ஒரு சூழலை ஏற்படுத்தினர். மற்றும்படி குரலும் உடல்செவுகளுமே அவர்களது அரங்கக் கலையின் அடிப்படைகளாயின.

நாடகம் முடிந்ததன் பின்னர் நிகழ்ந்த கலந்துரையாடவின் போது “வட்டமாக நின்றபோது பாத்திரங்கள், கதை ஆகியவை பற்றிக் கலந்துரையாடினீர்களா?” என அவர்களிடம் கேட்டேன். “இல்லை; நாம் கதையைப்பற்றியும், அக்கதையின் அங்கத்தவர்கள் பற்றியும் ஆழமாக யோசித்துக்கொண்டிருந்தோம்” என்று அவர்கள் கூறினர். எனக்கு மிகுந்த வியப்பாக இருந்தது. நாடகத்தின் முதலாவது அசைவு; முதலாவது வசனம் நிகழ்த்தப்படும் வரைக்கும், பேசப்படும்வரைக்கும் அந்த நடிகர்களுக்கு யார் எந்தப் பாத்திரம் தாங்கப்போகின்றனர் என்பது தெரியாது என்றும் அவர்கள் கூறியபோது மேலும் வியப்படைந்தேன். அவர்களது அரங்கப் பயிற்சியும், கற்பனை வளமும், ஒருவருடன் மற்றவர் ஒருங்கிணையும் திறனுமே அவர்களது நிகழ்த்திக்காட்டுதலுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தன.

இன்டர்நேஷனல் பிளேபெக் தியேட்டர் குழுவினரது பயிற்சிக் களங்கள் போரம் '95க்குச் சமூகமளித்த பெண்கள் பலரிடையேயும் ஆர்வத்தைத் தூண்டின என்பதும், அக்குழுவினருடன் இணைத்துகொள்ளப் பவர் விருப்பம் தெரிவித்துனர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கூறிய நாடகக் குழுவினரைப்போன்று போரம் '95 நாடக நிகழ்ச்சிகளையும், பயிற்சிப் பட்டறைகளையும் வேறு இரு அமைப்புகளும் கூட்டர்க் நடத்தின, அவஸ்திரேலியாவைச் சேர்ந்த சர்வதேச மண்ணிப்புச் சபை (Amnesty International Australia), விமண் சேர்கள் (Women's Circus) எனப்படும் இவ்விரு அமைப்புகளும் அரங்க நிகழ்வுகள் பெரும்பாலும் திறந்த வெளிகளிலேயே நடைபெற்றன.

அவஸ்திரேலியாவைச் சேர்ந்த இவ்விரு அமைப்புகளும் பெண்களது மனித உரிமைகள் மீறப்படுத்தலைப் பலரது கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதையும், இத்தகைய வண்முறை அனுபவங்களிலிருந்து விடுபடுவதற்காக உலகமெங்கிலுமுள்ள பெண்களை ஒன்றியனப்படதையும், அவர்களது உணர்வுகளைப் பலப்படுத்துவதையும் நோக்காகக்கொண்டு தமது நிகழ்ச்சிகளை நடத்தின.

இந்த அமைப்புகளது முதலாவது நிகழ்வு செப்டம்பர் முதலாம் திகதி மாலை நான்கு மணிக்கு நிகழ்ந்தது. தமது நிகழ்ச்சி பற்றி தோல் வாத்தியங்களில் ஒனி எழுப்பியபடி நடந்து அறிவிப்புச் செய்தனர்; பின்னர் “யெரப் பறத்தல், தீ சமூற்றுதல்” என்ற நிகழ்வை ஆரம்பித்தனர். பெண்களது வலிமையை வெளிக்காட்டும் வகையில் உயரப்பாயும் அங்கு அசைவுகளைத் தீச் சமூற்றுதலுடன் இணைத்து நிகழ்த்தினர். பிரமிக்கத்தக்க இந்த அசைவுகள் வலிமை மிக்கனவாகவும், விரைவில் நிகழ்வனவாசுவும் அமைந்தன. இதில் பங்கேற்றவர்களின் ஒப்பனை முறைபற்றியுப் பூரிப்பிடவேண்டும். இவர்கள் முகத்திற்கு வெள்ளை, கறுப்பு, பச்சை ஆகிய நிறங்களைப் பூசியிருந்தனர். உண்டையும் அவ்வாறே. எடுத்துக்காட்டும் வண்ணங்களை - வெள்ளைப் பின்னணியில் கறுப்புவரிகள் இடப்பட்டவை போன்ற உண்டகளைப் பயன்படுத்தினர்.

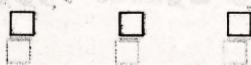
உரையாடலைத் தவிர்த்து உடலையே தமது மொழியாகக் கொண்டு நிகழ்த்தப்படும் அரங்கமானது கலாசார, மொழித் தடைகளைத் தாண்டிப் பலவேறுபட்ட பெண்களையும் ஒன்றாகப் பங்கேற்பதற்குத் தூண்டும் என இக்குழுவினர் நம்புகின்றனர். உண்மைக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவர்கள் தமது அரங்க நிகழ்வுகளை நிகழ்த்தினர் என்பதும், தம்மை சமூகக் குழுவின் நாடகக் குழுவாகக் (Community Theatre Group) கருதுகின்றனர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நாடக நிகழ்ச்சிகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இன்னோர் நிகழ்ச்சி நோர்வேஜிய பெண் நாடகக் குழு ஒன்றினுடையதாகும். நோர்வேஜிய நாடகாசிரியர் ஹென்றிக் இப்சன்து பொம்மை வீடு என்ற நாடகம் பெண் வீடுதலைக் கருத்துக்குச் சாதகமானது என்ற

வளகயில் மிகப் பிரபலமானதாகும். இப்சனுடைய நாடகங்களில் இடம்பெறும் பெண் பாத்திரங்கள் வித்தியாசமானவை. தாம் ஒடுக்கப்படுவதை உணர்ந்து அதுபற்றிய கேள்வியை எழுப்புவை, இந்தப் பெண் பாத்திரங்கள் பற்றிய தம் விளக்கத்தை அளிக்கும் வளகயில் நோர்வேஜிய பெண்கள் நாடகக் குழு ஒன்று 'இப்சனது பெண்கள்' (Ibson's Women) என்ற பெயரில் ஒரு நிகழ்ச்சியை நடத்தினர்.

இரண்டு பெண்களே இதில் பங்குபற்றினர். ஒருவர் இப் பெண்பாத்திரங்களின் இயல்புகள் வெளிப்படும் பகுதிகளை வாசித்து தனி நடிப்புச் செய்தார். அவரே வேறு வேறு பாத்திரங்களாக மாறினார். உதாரணமாக பொம்மை வீடு நாடகத்தில் லோரா வுக்கும் அவளது கணவனுக்குமிடையே இறுதியாக நடைபெறும் உரையாடல் பகுதியை அவரே கணவனாகவும், லோராவாகவும் தடித்துக்காட்டினார். ஒவ்வொரு பெண் பாத்திரங்கள் பற்றிய நடிப்பு விளக்கம் முடிந்தபின்னர் மேடையின் ஓரத்தில் பெரிய புல்லாங்குழலுடன் அமர்ந்திருந்த பெண் அதில் இசை எழுப்பு வார். இந்த இசையே ஒரு பாத்திரத்திலிருந்து இன்னோர் பாத்திரத்தைப் பிரிக்கும் இசையாக அமைந்தது. இவ்வாறு இப்சனின் மூன்று நாடகங்களில் வரும் பெண் பாத்திரங்களுக்கான விளக்கம் அளிக்கப்பட்டது. தனி நடிப்புச் செய்த பெண் தனது குரவின் ஏற்ற இறக்கங்களாலும், உடல் அசைவினாலும் நாம் முழு நாடகத்தையுமே பார்க்கிறோம் என்ற உணர்வை ஏற்படுத்தினார்.

இதனைத் தொடர்ந்து இப்சனது நாடகங்கள் பற்றியும், அவர் பெண்கள்பற்றி ஏன் சாதகமான கருத்துகளைக் கொண்டிருந்தார் என்பதுபற்றியும் கலந்துரையாடல் இடம்பெற்றது. இப்சனின் வாழ்க்கை வரலாறு, அவரது கடிதங்கள், வேறு ஆவணங்கள் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவரது உலகப் பார்வைபற்றிய விளக்கத்தைப் பெறக்கூடியதாக இருந்தது. நோர்வேஜிய மொழியிலேயே தற்போது கிடைக்கக்கூடியதாயிருக்கும் இந்த ஆவணங்கள்பற்றி அவர்கள் கூறியதைக் கேட்டது அரிய வாய்ப்பாகவே பட்டது. இந்திய, இலங்கை மொழிகளில் இப்சனின் பொம்மை வீடு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளமை பற்றியும், தமிழிலும் சிங்களத்திலும் மேடையேறியமைபற்றியும் அறிந்த நோர்வேஜியக் குழுவினர் வியப்புக்குள்ளாகினர்.

தென்னாசிய நாடுகளான இந்தியா, பாகிஸ்தான், பங்களா தேஷ் போன்றவற்றிலுமிருந்தும் நடை, நாடக, இசைக்குழுவினர் நிகழ்ச்சிகளை அளித்தனர். இவற்றில் பாகிஸ்தானைச் சேர்ந்த

தல்ரிமா...ஆப்வாஸ் என்பவரும் அவரது புதல்வியும் இணைந்து ஆடிய நடனங்கள் குறிப்பிடக்கூடியவை... 1910ஆம் ஆண்டுகளி லேயே நடனத்துறையில் ஈடுபிட்ட தல்ரிமா... நடனத்தைப் பொழுது போக்குச் சாதனமாக மாத்திரம் நேரங்காமல் சமூகப் பயன்பாடு உள்ள கலையாக மூற்றினார். பாரம்பரிய இந்திய நடனத்தில் சில புதிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக்கருத்துச்செறிவு ஏற்படும் வண்ணம் இவர் நடனங்களை அமைக்கிறார். சுமார் 60 வயதுடைய தல்ரிமா ஆடிய நடனம் ஒரு அற்புத அனுபவமாக இருந்தது.

ஒவ்வொரு நாளும் இரவு ஏழு மணிக்கு கும்பா அரங்கு என்ப்படும் திறந்த வெளி அரங்கிலும் இசை நடன நிமிச்சிகள் இடம்பெற்றன. ஆயிரக்கணக்கான பார்வையாளர்களை உள்ளடக்கக்கூடிய இத்திறந்த வெளியரங்கில் பலவேறு பிராந்தியங்களின் தனித்துவமான இசை, நடன நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கவும் கேட்கவும் முடிந்தது. ஒரு நாள் மாலை பெண்கள் குழு ஒன்றின் 'விமன்ஸ் ட்ரம்மிங்' - பெண்களது மேள இசை என்ற நிகழ்ச்சியைப் பார்த்தேன். வெவ்வேறு நாட்டுத் தோற்கருவிகளைக்கொண்டு இசைத்த அந்நிகழ்ச்சி பிரயிப்புட்டியது. தோற்கருவிகளின் ஓன்று சேர்ந்த முழுக்கம் எமது நாடிநரம்புகளிலும் அதிர்வை ஏற்படுத்தியது.

சீனப் பாரம்பரிய நடனங்கள், ஆபிரிக்க இசை போன்ற வற்றை இந்த அரங்கிலேயே நான் பார்த்தேன்; கேட்டேன்.

போரம் 95ஜ் ஒட்டி புத்தகக் கண்காட்சிகளும் விற்பனையும் நடைபெற்றன. இன்டர் நேசனல் விமன்ஸ் ரிபியன் கென்றர் என்ற அமைப்பு பலவேறு நிறுவனங்களையும் ஒன்றிணைத்து இந்த நூற்கண்காட்சியை ஒழுங்கு செய்திருந்தது. தனிக்கட்டிடத்தில் இடம்பெற்ற இந்தக் கண்காட்சியின் ஒரு பகுதியாக விற்பனை நிலையம் ஒன்றும் அமைந்திருந்தது. பெண் எழுத்தாளர்களையும், புத்தக ஆர்வலர்களையும் ஒன்றிணைக்கும் இடமாக இது செயற் பட்டது. இங்கேயேதான் எனது சினேகிதியும், உலகப் பெண் எழுத்தாளர்கள் என்ற அமைப்பின் தலைவரும் அமெரிக்கப் பெண் எழுத்தாளருமான மெரிடிக் ரெக்ஸ் என்பவரை மூன்று வருடங்களுக்குப்பின் எதிர்பாராத விதமாகச் சந்தித்தேன்.

நான்காலது உலகப் பெண்கள் மகாநாட்டின் "செயற் பாட்டுக்கான தளம்" (Platform For Action) என்ற இறதி

ஆவணத்தில் பெண்களது முன்னேற்றம் நோக்கிக் கருத்தில் எடுக்க வேண்டும் எனக் கருதப்பட்ட பள்ளிரண்டு விடயங்களுள் பெண்களும் தகவல் தொடர்புத்துறையும் என்பதும் ஒன்றாகும். தொடர்புச் சாதனங்களும் பெண்களும் பற்றிய பொதுக்கூட்டங்களும், கருத்தரங்களும் போரம் '95 இன் இன்னோர் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளாக அமைந்தன. தொடர்புச்சாதனங்களும் கலாசாரமும் என்ற தலைப்பில் இரு பொதுக்கூட்டங்கள், செப்டம்பர் 3 ஆம் திகதியும் 5 ஆம் திகதியும் நடைபெற்றது. 5 ஆம் திகதி நடைபெற்ற கூட்டத்தில் தொடர்புச்சாதனங்கள், கலாசாரம் தொடர்பாக இன்று பெண்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்களும், பெண்களுக்குள்ள வாய்ப்புக்களும் ஆராயப்பட்டன.

முதல் கூட்டத்தில் உலகின் முக்கியமான தொடர்புச்சாதனங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள் முக்கிய பேச்சாளர்களாகக் கலந்து கொண்டனர். பி. பி. சி. ஆபிரிக்கச் சேவையைச் சேர்ந்த எலிசபெத் ஜிகின், அமெரிக்க சி. பி. சி. நியில் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த ஐட்டி, ரிபிக், பெமினிஸ்ற் இன்டர்நேசனல் ரேடியோ என்டிவர் என்று கூறப்படும் மாற்று ரேடியோ நிறுவனத்தில் பணிபுரியும் மரியா கவாரஸ், ஆசியப் பெண் தொடர்பாளர்களில் பிரபலமானவரான யயோரி மற்றும் முதலியோர் பெண்கள் மத்தியில் மாற்றுத் தொடர்புச்சாதனங்கள் விருத்தி அடையவேண்டிய அவசியம் பற்றி உரையாற்றினார். தொடர்புச்சாதனங்கள் சம்பந்தமாகப் பெண்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள், அவர்களுக்குள்ள சந்தர்ப்பங்கள் ஆகியவை குறித்து லோரா பிலான்டர்ஸ், மகிலாகிலிடியே, நோர்மாஸ்லீன்சன் ஆகியோர் பல முக்கியமான கருத்துக்களை முன்வைத் தனர். என்ஜி ஓரெந்ற எனப்படும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் கொம்பியூட்டர் மூலமான தொடர்பு ஊடக நிறுவனத்தில் மகிலா பணியாற்றுகிறார். ஃபெயர் (Fair) எங்கிற செய்தி அறிக்கை அமைப்பைச் சேர்ந்தவர் லோரா. இவர் 'கவுன்டர் ஸ்பின்' (Counter Spin) எனப்படும் வானோவி நிறுவனத்திலும் பணியாற்றுகிறார். அமெரிக்க நாட்டைச் சேர்ந்த லோரா மிகவும் அறிவு நிரம்பிய, செயலாற்றலுள்ள ஒரு பெண்; மிகுந்த பேச்சுவன்மை கொண்டவர். அவருடைய உரையில் உலகின் பிரபலமான செய்தி ஸ்தாபனங்களைப்பற்றிய கடுமையான விமர்சனம் காணப்பட்டது. பெண்களைப் பொறுத்தவரை அவை மிக அலட்சியமாகவும் பக்கசார்பாகவும் நடந்து கொள்கின்றன எனக் குறிப்பிட்டார். 'ஹெரால்ட் ரிபியூன்' (Herald Tribune) பத்திரிகை பீஜீங் மகாநாடு குறித்து தவறான கண்ணோட்டத்தைக் கொடுக்கிறது என்றார். பெண்களுக்கு எதிரான மனித உரிமையிறல் பற்றிய பகிரங்க அறிவிப்பு நிகழ்ச்சிக்கு பிரபலமான பத்திரிகை ஸ்தாபனங்கள்

அழைக்கப்பட்டிருந்தன. செப்டம்பர் 1 ஆம் திங்டி நிகழ்ந்த இப்பெரதுக்கூட்டத்திற்கு அச்செய்தி ஸ்தாபனங்களின் நிருபர்கள் வந்திருந்தனர். ஆனால் பத்திரிகைகளில் அச்செய்தி மறைக்கப்பட்டது; எந்தச் செய்தியும் இடம்பெறவில்லை. செய்தி ஸ்தாபனங்கள் பெண்களுடைய உண்மையான, ஆழமான பிரச்சினைகள் பற்றி அலட்சியம் காட்டுவதற்கு இது ஒரு தீர்க்கமான உதாரணம் என்றார்.

இத்தொடர்பில் லோரா மேலும் கூறிய ஒரு விடயம் எனது சிந்தனையைத் தெரிட்டது. ‘‘போரம் ’95, பீஜிங் மகாநாடு என்பவை முக்கியமானவை. பல்வேறு துறைகளைக்கேர்ந்த பெண் நிபுணர்கள்; உலகின் பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கு திரண்டிருக்கின்றனர்; விஞ்ஞானத்துறை, அரசியல், கலை, கைத் தொழில், வர்த்தக முகாமைத்துவம், தொடர்பூட்கங்கள் போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் முத்திரை பதித்த, நிபுணத்துவம் பெற்ற பெண்கள் இங்கு ஒன்றாகச் சேர்ந்துள்ளனர். இவர்களை ஒரு இடத்தில் தீர்ட்டிய பணியை ஆற்றியது என்ற வகையில் போரம் ’95 உம் பீஜிங் மகாநாடும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை; ஆனால் இந்த முக்கியத்துவம் செய்திப் பத்திரிகைகள் மூலமோ ஏனைய தொடர்புச்சாதனங்கள் மூலமோ வெளியுலகிற்கு திறம்பட எடுத்துக் கூறப்படவில்லை’’ என்றார். ‘‘அவரவர் துறைகளில் நிபுணத்துவம் பெற்ற பெண்கள்’’ என்று லோரா கூறியபோது தான் எனக்கு அதன் தாத்பரியம் புரிந்தது. அரசியலை எடுத்துக் கொண்டாலே வினிமண்டேலா, பெணாசிர் பூட்டோ, ஹிலிகிளினிற்றன் போன்ற பிரபலமான பெண்கள் வருகைத்தந்தனர். கலைத்துறையிலும் அவ்வாறே; பிரபலமான பாடகர்கள், பெண் இசைக் கலைஞர்கள், நாடக இயக்குனர்கள், எழுத்தாளர்கள், திரைப்பட இயக்குனர்கள் போன்றவர்களிலும் குறிப்பிடத்தக்கோர் தமது நிகழ்ச்சிகளை அங்கு அளித்தனர். ஏற்கனவே இது பற்றி இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளன. அத்துடன் கரிபியன் தீவுகளைச் சேர்ந்த வரும் தற்போது ரொறங்கோ நகரில் வசிப்பவருமான ரமாபாஸ் எஸ்பினாடே என்ற பிரபல பெண் கவிஞரின் கவிதை வாசிப்பைக் கேட்கமுடிந்தது; டென்மார்க்கைச்சேர்ந்த கிரிஸ் பூவினுடைய ஜேஸ் இசைப்பாணியில் புல்லாங்குழல் வாசிப்பை ரசிக்கமுடிந்தது.

மேற்கூறிய விடயங்களை எல்லாம் தொகுத்து நோக்கும் போது லோரா பிலாண்டர்ஸ் கூறியதுபோல இம்மகாநாட்டுக்குப் போதுமான அளவு முக்கியத்துவம் செய்தி ஊடகங்களில் அளிக்கப்படாமை பெருங்குறையாகும்.

எனினும் இப்பிரச்சனையை மனங்கொண்டு போரம் ’95 நிகழ்ந்த நாட்களில் அதன் செய்தி களைப் பிரசுரிப்பதற்காக

Forum '95 என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகை வெளியிட்டது. இப்பத்திரிகை அங்கு நடந்த முக்கிய நிசமுச்சிகளைப் பற்றின்கூட்டுச் செவ்வியிட்டது. இதன் ஆசிரியரும் மற்றிலும் பெண்களால் ஆனது. ஒவ்வொரு நாளும் காலை நுழைவாயிலிலும் ஏனைய முக்கிய இடங்களிலும் போரம் '95 இதழ்கள் கட்டுக்கட்டாகக் கிடந்தன. பங்குபற்றுவோர் இவற்றை இவ்வசமாக எடுத்துச்சென்றனர்.

இதேபோல இந்நிசமுச்சிகளைத் தெரிவிப்பதற்காகவும், பங்குபற்றுபவர்களின் கருத்துக்களை அறியும் பொருட்டும் வானொலிச் சேவைகளும் நடத்தப்பட்டன.

இவற்றை ஒருங்குசேர்த்து நோக்கும்போது பெண்கள் தமது முன்னேற்றத்துக்கான பயணத்தில் கலைவடிவங்களை ஆற்றல்மிகு கருவிகளாகப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பது புலப்படும்.

“நல்லதோர் விணை செய்தே - அதை நலக்கெடப் புதுதீயில் ஏறிவதுண்டோ.” — பாரதி

செயற்பாட்டுத்தளத்தின் அக்கறைக்குரிய பன்னிரண்டு விடயங்கள்

வறுமை

கல்வி

சுகாதாரம்

பெண்கள் மீதான

வண்முறைகள்

ஆயுதப்போர்ப் பாதிப்புகள்

பொருளாதாரம்

அதிகாரம், மற்றும்

முடிவு எடுத்தல்

பெண்களின்

முன்னேற்றத்துக்கான

அமைப்புரிதியான முறைகள்

பெண்களின்

மனித உரிமைகள்

பெண்களும்,

தகவல் தொடர்புத்துறையும்

பெண்களும் சூழலும்

சிறுமி.

சீஜிங்கில் செப்டம்பர் 1995இல் நிகழ்ந்த மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப் பட்ட ஆவணம், செயற்பாட்டுக்கான தளம் என்பதாகும். பெண்களது முன்னேற்றத்துக்கான திட்டங்களையும் செயற்பாடுகளையும் முன் நெடுக்கவேண்டிய 12 விடயங்கள் இதில் இன்காணப்பட்டன. இப் பன்னிரண்டு விடயங்களிலும் கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் வகுப்பதாக ஏற்றுக்கொண்டு இலங்கை உட்பட 181 நாடுகள் கையெயாப்ப மிட்டுள்ளன. இதனை இந்த அரசாங்கங்கள் ஏற்றுக்கொண்டமையானது அவற்றை நிறைவேற்றியதற்குரிய கடப்பாட்டிற்கு அரசாங்கங்களை உட்படுத்தியுள்ளது.

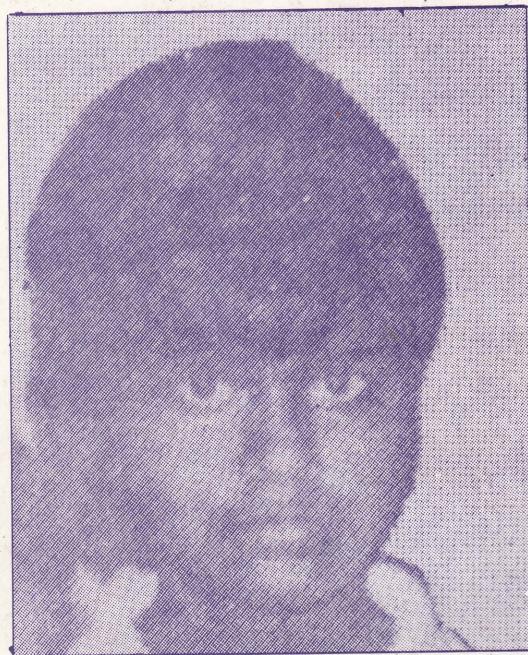
குரியா ஆலோசனைக்குமு :

அம்மன்கினி முருகதாஸ்
ஒட்றி றிபேரா
கமலினி கதிரவேலாயுதபிள்ளை
குழுதினி சாமுவேல்
சரளா இம்மானுவேல்
சித்திரலேகா மெனனகுரு
கணிலா அபேயசேகரா
குரியகுமாரி பஞ்சநாதன்
நதீரா மரியசந்தானம்
இராஜேஸ்வரி தட்சனாழர்த்தி
வாசகி ஜெயசங்கர்.

குரியா அலுவலகர்கள் :

சிறிவள்ளியம்மன் சிதம்பரப்பிள்ளை
பிரமிளா சுகுமார்
விஜயகுமாரி முருகையா
யுமனா இப்ராஹிம்
ஜெயந்தி தளையசிங்கம்.

கிரிஷாந்தி குமாரசாமி

பாலியல் வன்முறைகளுக்கிடீராக
எமது குரல்கள் ஒலிக்கட்டும்.